Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA 2001/89/EB

2001 m. spalio 23 d.

dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 316, 1.12.2001, p. 5)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos sprendimas 2006/911/EB, 2006 m. gruodžio 5 d.	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Tarybos Direktyva 2006/104/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	352	20.12.2006

iš dalies keičiama:

►**A1**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA 2001/89/EB

2001 m. spalio 23 d.

dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę ([4]),

kadangi:

(1) 1980 m. sausio 22 d. d. Tarybos direktyva 80/217/EEB, įdiegianti Bendrijos priemones klasikiniam kiaulių marui kontroliuoti ([5]), buvo dažnai ir iš esmės keista. Dabar, kai turi būti daromi tolesni pakeitimai, dėl aiškumo ir racionalumo minėtai direktyvai reikėtų suteikti naują pavidalą.

(2) Nuo to laiko, kai gyvi gyvūnai yra įtraukti į Sutarties I priedą, vienas iš Bendrijos uždavinių veterinarijos srityje yra pagerinti kiaulių sveikatos būklę, taip palengvinant prekybą kiaulėmis bei jų produktais ir užtikrinant sektoriaus plėtrą.

(3) Kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiui, būtina nustatyti Bendrijos kontrolės priemones šiai ligai likviduoti ir taip užtikrinti kiaulių sektoriaus plėtrą bei prisidėti prie Bendrijos gyvūnų sveikatos apsaugos.

(4) Klasikinio kiaulių maro protrūkis gali įgauti epizootinį mastą ir sukelti tokį mirtingumą bei sutrikimus, kurie kelia grėsmę visos kiaulininkystės ūkio pelningumui.

(5) Priemonės turėtų būti priimtos vos tik įtarus minėtą ligą, kad ją patvirtinus, būtų galima imtis kuo skubesnių ir efektyvesnių veiksmų, tarp jų ir mažinant užkrėsto ūkio gyvūnų skaičių.

(6) Be to, kilus ligos protrūkiui, būtina neleisti ligai plisti toliau ir atidžiai kontroliuoti gyvūnų judėjimą bei produktų, kurie gali būti užkrėsti, vartojimą, užkrėstų patalpų valymą bei dezinfekavimą, priežiūros ir apsaugos zonų apie protrūkio židinį nustatymą, o prireikus ir skiepijimą.

(7) Infekcijos atveju skiepytos kiaulės gali tapti akivaizdžiai sveikomis viruso nešiotojomis ir toliau platinti ligą. Todėl skiepyti gali būti leidžiama tik neatidėliotinais atvejais.

(8) Mokslinio komiteto nuomone, žymėtieji skiepai, galintys sukelti apsauginį imunitetą, kuris skiriasi nuo imuninio atsako natūraliai apsikrėtus lauko virusu, patvirtintu atitinkamais laboratoriniais

([1]) OL C 29, 2001 1 30, p. 199.
([2]) 2001 m. birželio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 123, 2001 4 25, p. 69.
([4]) OL C 148, 2001 5 18, p. 21.
([5]) OL L 47, 1980 2 21, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼B

bandymais, gali tapti naudingu papildomu įrankiu klasikiniam kiaulių marui kontroliuoti tose teritorijose, kur kiaulių tankumas yra didelis, ir taip išvengti masinio kiaulių skerdimo. Todėl patartina nustatyti Bendrijoje tokių atskiriamųjų bandymų patvirtinimo tvarką, kai tik buvo įveikti likusieji šių bandymų trūkumai, ir leisti valstybėms narėms naudoti žymėtuosius skiepus, kai to reikia kritiniais atvejais.

(9) Kai suserga laukinės kiaulės, turėtų būti taikomos specialios ligos likvidavimo priemonės.

(10) Reikėtų priimti nuostatas, garantuojančias, kad būtų taikomos suderintos klasikinio kiaulių maro diagnozavimo procedūros ir metodai, ir įkurti Bendrijos etaloninę laboratoriją bei etalonines laboratorijas valstybėse narėse.

(11) Reikėtų priimti nuostatas, užtikrinančias būtiną pasiruošimą veiksmingai spręsti kritines situacijas dėl vieno arba kelių klasikinio kiaulių maro protrūkių, visų pirma parengiant kovos su liga planus, įsteigiant kontrolės centrus ir sukuriant ekspertų grupes.

(12) Kai kurios iki šiol pagal Direktyvą 80/217/EEB priimtos Bendrijos priemonės, taikomos klasikinio kiaulių maro protrūkio metu, turėtų būti pakeistos atsižvelgiant į mokslo laimėjimus, naujų diagnozavimo įrankių bei skiepų patobulinimus ir patirtį, įgytą pastaruoju metu Bendrijoje kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiams.

(13) Patirtis rodo, jog šeriant kiaules viešojo maitinimo įstaigų atliekomis, dėl apdorojimo kontrolės priemonių stygiaus gali kilti pavojus išplisti klasikinio kiaulių maro virusui. Kol dar nėra Bendrijos priemonių, susijusių su tokių atliekų apdorojimu, patartina nuo šiol uždrausti šerti jomis kiaules. Be to, dėl ypatingai pavojingo viešojo maitinimo įstaigų atliekų pobūdžio ir toliau reikėtų naikinti atliekas iš tarptautinių transporto priemonių.

(14) Siekiant užtikrinti su diagnostika susijusio darbo, atliekamo prižiūrint kompetentingoms nacionalinėms laboratorijoms, koordinavimo tęstinumą, Bendrijos etalonine laboratorija turėtų būti patvirtintas Tarybos sprendimu 81/859/EEB ([1]) paskirtas „Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover“ ir dėl teisinio aiškumo tą sprendimą reikėtų panaikinti.

(15) Atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinių plėtrą, reikėtų numatyti galimybę skubos tvarka iš dalies pakeisti šią direktyvą ir jos priedus.

(16) Šia direktyvai įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijai suteiktų įgaliojimų vykdymo tvarką ([2]).

(17) Ši direktyva neturėtų daryti įtakos valstybių narių įsipareigojimams dėl VII priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo galutinių terminų,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

Ši direktyva nustato minimalias Bendrijos priemones klasikiniam kiaulių marui kontroliuoti.

([1]) OL L 319, 1981 11 7, p. 20. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 87/65/EEB (OL L 34, 1987 2 5, p. 54).
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje taikomi šie apibrėžimai:

a) „kiaulė“ – tai *Suidae* šeimos gyvūnas, įskaitant laukines kiaules;

b) „laukinė kiaulė“ – tai kiaulė, kuri nėra laikoma ar veisiama ūkyje;

c) „ūkis“ – tai valstybės narės teritorijoje esančios žemės ūkio paskirties arba kitos patalpos, kuriose nuolat arba laikinai veisiamos arba laikomos kiaulės. Šis apibrėžimas neapima skerdyklų, transporto priemonių ir aptvertų plotų, kuriuose yra laikomos ir gali būti medžiojamos laukinės kiaulės; šie aptverti plotai turi būti tokio dydžio ir struktūros, kurie neleidžia taikyti 5 straipsnio 1 dalyje nustatytų priemonių;

d) „diagnostikos vadovas“ – tai 17 straipsnio 3 dalyje nurodytas klasikinio kiaulių maro diagnostikos vadovas;

e) „kiaulė, įtariama apsikrėtusi klasikinio kiaulių maro virusu“ – tai kiaulė arba kiaulės skerdena, turinti klinikinių ligos požymių ar pažeidimų, nustatomų atliekant *post-mortem* patikrinimą, arba atitinkamai reaguojanti į laboratorinius tyrimus, atliekamus remiantis diagnostikos vadovu, kas rodo galimą klasikinio kiaulių maro ligą;

f) „klasikinio kiaulių maro atvejis“ arba „klasikiniu kiaulių maru užsikrėtusi kiaulė“ – tai kiaulė arba kiaulės skerdena:

— kuri, kaip oficialiai patvirtinta, turi klasikiniam kiaulių marui būdingų klinikinių požymių arba pažeidimų, nustatytų *post-mortem*,

— kuriai liga yra oficialiai patvirtinta laboratoriniais tyrimais, atliktais remiantis diagnostikos vadovu;

g) „klasikinio kiaulių maro protrūkis“ – ūkis, kuriame nustatytas vienas arba daugiau klasikinio kiaulių maro atvejų;

h) „pirminis protrūkis“ – tai protrūkis, kaip apibrėžta 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje [1] 2 straipsnio d punkte;

i) „užkrėsta zona“ – tai valstybėje narėje esanti zona, kurioje, patvirtinus laukinėms kiaulėms nustatytą vieną arba daugiau klasikinio kiaulių maro atvejų, pagal 15 ir 16 straipsnius buvo pradėtos taikyti ligos likvidavimo priemonės;

j) „pirminis laukinėms kiaulėms nustatytas klasikinio kiaulių maro atvejis“ – tai klasikinio kiaulių maro atvejis, laukinėms kiaulėms nustatytas zonoje, kurioje netaikomos jokios priemonės pagal 15 arba 16 straipsnius;

k) „laukinių kiaulių meta-populiacija“ – tai laukinių kiaulių grupė arba pogrupis, ribotai susijęs su kitomis grupėmis ar pogrupiais;

l) „ligai imlios laukinės kiaulės“ – tai ta laukinių kiaulių populiacijos dalis, kuri neturi imuniteto klasikinio kiaulių maro virusui;

m) „savininkas“ – tai fizinis arba juridinis asmuo, arba asmenys, kuriems priklauso kiaulės arba kurie įpareigoti laikyti minėtus gyvūnus už finansinį atlygį arba be jo;

n) „kompetentinga institucija“ – tai kompetentinga institucija, kaip apibrėžta 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais

[1] OL L 378, 1982 12 31, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2000/556/EB (OL L 235, 2000 9 19, p. 27).

▼B

taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ([1]) 2 straipsnio 6 dalyje;

o) „oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas“ – tai valstybės narės kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas;

p) „perdirbimas“ – tai vienas iš Tarybos direktyvos 90/667/EEB ([2]) 3 straipsnyje nustatytų pavojingų medžiagų apdorojimo, taikomo, kad būtų išvengta klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojaus, būdų;

q) „viešojo maitinimo įstaigų atliekos“ – tai restoranuose, maisto gaminimo patalpose ar virtuvėse, įskaitant pramonės įmonių virtuves, žmonėms vartoti skirto maisto atliekos ir atliekos iš kiaules auginančių ūkių arba asmenų;

r) „žymėtieji skiepai“ – tai skiepai, galintys suteikti apsauginį imunitetą, kuris skiriasi nuo imuninio atsako natūraliai apsikrėtus lauko virusu, patvirtintu laboratoriniais tyrimais, atliktais remiantis diagnostikos vadovu;

s) „užmušimas“ – tai kiaulių užmušimas, kaip apibrėžta 1993 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyvos 93/119/EEB dėl gyvūnų apsaugos juos skerdžiant arba užmušant ([3]), 2 straipsnio 6 dalyje;

t) „skerdimas“ – tai kiaulių skerdimas, kaip apibrėžta Direktyvos 93/119/EEB 2 straipsnio 7 dalyje;

u) „didelio kiaulių tankumo teritorija“ – tai geografinė teritorija, esanti 10 km spinduliu aplink ūkį, kuriame yra kiaulių, kaip įtariama arba kaip nustatyta, apsikrėtusių klasikinio kiaulių maro virusu, jei viename kvadratiniamekilometre yra daugiau kaip 800 kiaulių; toks ūkis turi būti Tarybos direktyvos 64/432/EEB ([4]) 2 straipsnio 2 dalies p punkte apibrėžtame regione, kai ūkiuose laikoma daugiau kaip 300 kiaulių viename km^2, arba mažiau kaip 20 km^2 atstumu nuo jo;

v) „kontaktinis ūkis“ – tai ūkis, į kurį dėl jo buvimo vietos, asmenų, kiaulių ar transporto priemonių judėjimo arba kitais būdais galėjo patekti klasikinio kiaulių maro virusas.

3 straipsnis

Pranešimas apie klasikinį kiaulių marą

1. Valstybės narės užtikrina, kad apie klasikinio kiaulių maro atsiradimą arba įtariamą jo atsiradimą būtų nedelsiant pranešta kompetentingai institucijai.

2. Nepažeisdama galiojančių Bendrijos taisyklių dėl pranešimo apie gyvūnų ligų protrūkius, valstybė narė, kurioje klasikinis kiaulių maras yra patvirtintas:

a) praneša apie ligą ir, laikydamasi I priedo nuostatų, informuoja Komisiją bei kitas valstybės nares apie:

— patvirtintus klasikinio kiaulių maro protrūkius ūkiuose,

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

([2]) 1990 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva 90/667/EEB, nustatanti veterinarijos taisykles dėl gyvūninės kilmės atliekų tvarkymo ir perdirbimo, siekiant tiekimo į rinką ir ligų sukėlėjų prevencijos gyvūninės arba žuvies kilmės pašaruose ir iš dalies pakeičianti Direktyvą 90/425/EEB (OL L 363, 1990 12 27, p. 51). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu).

([3]) OL L 340, 1993 12 31, p. 21.

([4]) 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL L 121, 1964 7 29, p. 1977/64). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2001/298/EB (OL L 102, 2001 4 12, p. 63).

▼B

— patvirtintus klasikinio kiaulių maro atvejus skerdykloje arba transporto priemonėje,

— patvirtintus pirminius laukinėms kiaulėms nustatytus klasikinio kiaulių maro atvejus,

— epidemiologinio tyrimo, atlikto remiantis 8 straipsnio nuostatomis, rezultatus;

b) remdamosi 16 straipsnio 3 dalies a punkto ir 4 dalies nuostatomis, Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pateikia informaciją apie tolesnius laukinėms kiaulėms patvirtintus klasikinio kiaulių maro atvejus užkrėstoje zonoje.

3. I priedo nuostatos gali būti papildytos arba iš dalies pakeistos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4 straipsnis

Priemonės, taikytinos įtarus ūkio kiaules sergant klasikiniu kiaulių maru

1. Kai ūkyje yra viena arba daugiau kiaulių, įtariamų užsikrėtusių klasikinio kiaulių maro virusu, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija tuoj pat imtųsi oficialių tyrimų, leidžiančių patvirtinti arba paneigti minėtos ligos faktą, laikydamasi diagnostikos vadove nustatytos tvarkos.

Į ūkį atvykus oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, dar turi būti tikrinamas 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo ([1]) 4 bei 5 straipsniuose nurodytas registras ir kiaulių identifikacijos ženklai.

2. Jei, kompetentingos institucijos nuomone, klasikinio kiaulių maro įtarimo paneigti negalima, ji skiria ūkiui oficialią priežiūrą ir visų pirma įsako:

a) suskaičiuoti visas ūkyje esančias įvairių kategorijų kiaules ir sudaryti visų kategorijų jau susirgusių, kritusių arba galinčių užsikrėsti kiaulių sąrašą; sąrašas atnaujinamas atsižvelgiant į įtarimo laikotarpiu gimusias bei kritusias kiaules; paprašius, pateikiama ir gali būti tikrinama kiekvieno apsilankymo metu sąraše nurodyta informacija;

b) uždaryti visas ūkyje esančias kiaules jų laikymo patalpose arba kurioje nors kitoje vietoje, kurioje jos būtų izoliuotos;

c) neįvežti kiaulių į ūkį ir neišvežti iš jo. Prireikus, kompetentinga institucija minėtą draudimą išvežti iš ūkio gali taikyti ir kitiems gyvūnams ir reikalauti, kad būtų imtasi atitinkamų priemonių graužikams bei vabzdžiams sunaikinti;

d) be kompetentingai institucijos leidimo neišvežti iš ūkio kiaulių skerdenų;

e) be kompetentingos institucijos leidimo neišvežti iš ūkio mėsos, kiaulienos produktų, kuilių spermos, kiaulių kiaušinėlių ir embrionų, pašarų, indų, medžiagų arba atliekų, kuriomis gali būti perneštas klasikinis kiaulių maras; mėsos, kiaulienos produktų, kuilių spermos, kiaulių kiaušinėlių ir embrionų negalima išvežti iš ūkio ir prekiauti jais Bendrijoje;

f) asmenims atvykti į ūkį ir išvykti iš jo tik gavus kompetentingos institucijos raštišką leidimą;

g) transporto priemonėms įvažiuoti į ūkį ir išvažiuoti iš jo tik gavus kompetentingos institucijos raštišką leidimą;

([1]) OL L 335, 1992 12 5, p. 32. Direktyva su pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼B

h) pastatų, kuriuose laikomos kiaulės, įėjimo ir išėjimo vietas arba pačius pastatus atitinkamai dezinfekuoti; kiekvienam į kiaulių ūkį patenkančiam bei iš jo išvykstančiam asmeniui laikytis atitinkamų higienos priemonių, mažinančių klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojų. Be to, visos iš ūkio išvykstančios transporto priemonės prieš tai dezinfekuojamos;

i) remiantis 8 straipsnio nuostatomis, atlikti epidemiologinį tyrimą.

3. Dėl susidariusios epidemiologinės padėties ir ypač jei ūkis, kuriame yra įtariamų sergant kiaulių, yra didelio kiaulių tankumo teritorijoje, kompetentinga institucija:

a) šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems ūkiams gali taikyti 5 straipsnio 1 dalyje numatytas priemones; tačiau kompetentinga institucija, manydama, kad sąlygos tai leidžia, gali šias priemones taikyti tik toms kiaulėms, kurios įtariamos užsikrėtusiomis arba užkrėstomis klasikinio kiaulių maro virusu, ir tai pastato daliai, kurioje jos buvo laikomos, jeigu šios kiaulės buvo apgyvendintos, laikomos ir šeriamos visiškai atskyrus jas nuo kitų ūkyje esančių kiaulių. Bet kokiu atveju, skerdžiant imamas pakankamas kiekis kiaulių mėginių, kad, remiantis diagnostikos vadovu, būtų galima patvirtinti arba paneigti klasikinio kiaulių maro viruso faktą;

b) gali apie 2 dalyje nurodytą ūkį nustatyti laikiną kontrolės zoną; šioje zonoje esančiuose kiaulių ūkiuose taikomos kai kurios arba visos 1 ar 2 dalyse nurodytos priemonės.

4. 2 dalyje numatytos priemonės nepanaikinamos tol, kol oficialiai nepaneigiamas klasikinio kiaulių maro įtarimas.

5 straipsnis

Priemonės, taikytinos patvirtinus ūkio kiaules užsikrėtus klasikiniu kiaulių maru

1. Oficialiai patvirtinus klasikinio kiaulių maro faktą ūkyje, valstybės narės užtikrina, kad, be 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų priemonių, kompetentinga institucija nurodytų:

a) oficialiai prižiūrint nedelsiant paskersti visas ūkyje esančias kiaules taip, kad jas vežant arba skerdžiant, būtų išvengta klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojaus;

b) remiantis diagnostikos vadovu, paimti pakankamą kiekį skerdžiamų kiaulių mėginių, kad būtų galima nustatyti, kaip klasikinio kiaulių maro virusas pateko į ūkį ir kiek laiko jis galėjo čia išbūti kol buvo pranešta apie ligą;

c) oficialiai prižiūrint perdirbti kritusių arba paskerstų kiaulių skerdenas;

d) nustatyti ir oficialiai prižiūrint perdirbti kiaulių, paskerstų nuo tada, kai į ūkį galėjo patekti ligos virusas, iki tol, kol buvo imtasi oficialių priemonių, mėsą;

e) nustatyti ir oficialiai prižiūrint sunaikinti kuilių spermą, kiaulių kiaušinėlius bei embrionus, surinktus ūkyje nuo tada, kai į ūkį galėjo patekti ligos virusas, iki tol, kol buvo imtasi oficialių priemonių, kad būtų išvengta klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojaus;

f) visas medžiagas ir atliekas, kurios gali būti užkrėstos, pvz., pašarus, apdoroti taip, kad būtų visiškai sunaikintas klasikinio kiaulių maro virusas; reikėtų sunaikinti visas vienkartinio naudojimo medžiagas, kurios gali būti užkrėstos, ypač tas, kurios naudojamos skerdžiant; šios taisyklės taikomos, atsižvelgiant į oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymus;

g) pašalinus kiaules, pagal 12 straipsnį išvalyti ir dezinfekuoti arba kitaip apdoroti pastatus, kuriuose jos buvo laikomos, kiaules arba

▼B

jų skerdenas vežusias transporto priemones, įrenginius, pakratus, mėšlą ir srutas, kurie gali būti užkrėsti;

h) taikyti diagnostikos vadove nurodytą laboratorinę procedūrą pirminio ligos protrūkio atveju išskirtam klasikinio kiaulių maro viruso genetiniam tipui nustatyti;

i) remiantis 8 straipsnio nuostatomis, atlikti epidemiologinį tyrimą.

2. Kai protrūkis patvirtinamas laboratorijose, zoologijos soduose, gyvūnijos bei augmenijos parkuose arba aptvertose teritorijose, kuriose kiaulės yra laikomos moksliniams tikslams arba norint išsaugoti retas rūšis arba veisles, atitinkama valstybė narė gali nuspręsti 1 straipsnio a ir b punktams taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas, tačiau dėl to neturi nukentėti pagrindiniai Bendrijos interesai.

Apie šį sprendimą nedelsiant pranešama Komisijai.

Komisija visada nedelsdama peržiūri susidariusią padėtį kartu su susijusia valstybe nare ir kuo greičiau aptaria ją Nuolatiniame veterinarijos komitete. Prireikus 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos priemonės, kurios užkirstų kelią ligos išplitimui, tarp jų neatidėliotinas skiepijimas 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

6 straipsnis

Priemonės, taikytinos patvirtinus, kad klasikiniu kiaulių maru užsikrėtė iš skirtingų gamybos padalinių susidedančių ūkių kiaulės

1. Kai patvirtinama, kad klasikiniu kiaulių maru kiaulės užsikrėtė iš dviejų arba daugiau atskirų gamybos padalinių susidedančiuose ūkiuose, ir tam, kad būtų leista nutraukti kiaulių penėjimą, kompetentinga institucija gali nuspręsti 5 straipsnio 1 dalies a punktui taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas dėl sveikų kiaulių gamybos padalinių užkrėstame ūkyje, jei oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas patvirtina, kad minėtų gamybos padalinių struktūra, dydis bei atstumas tarp jų ir juose atliekami veiksmai leidžia laikyti juos visiškai atskiromis apgyvendinimo, laikymo bei šėrimo patalpomis, taigi ir virusas negali išplisti iš vieno gamybos padalinio į kitą.

2. Jei taikoma 1 dalyje nurodyta leidžianti nukrypti nuostata, valstybė narė, atsižvelgdama į gyvūnų sveikatos garantijas, kurias ji gali suteikti, parengia išsamias jos taikymo taisykles.

3. Nurodytą leidžiančią nukrypti nuostatą taikančios valstybės narės apie tai nedelsdamos praneša Komisijai. Komisija visada nedelsdama peržiūri susidariusią padėtį kartu su susijusia valstybe nare ir kuo greičiau aptaria ją Nuolatiniame veterinarijos komitete. Prireikus 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos priemonės, kurios užkirstų kelią ligos išplitimui.

7 straipsnis

Kontaktiniuose ūkiuose taikytinos priemonės

1. Ūkiai pripažįstami kontaktiniais tada, kai oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas nustato arba mano, remdamasis 8 straipsnyje nustatyta tvarka atliktu epidemiologiniu tyrimu, kad klasikinis kiaulių maras galėjo būti įvežtas į 4 arba 5 straipsniuose nurodytus ūkius iš kitų ūkių arba iš 4 ar 5 straipsniuose nurodytų ūkių į kitus ūkius.

Kol nebus oficialiai paneigtas įtarimas dėl klasikinio kiaulių maro, tokiems ūkiams taikomos 4 straipsnio nuostatos.

2. Jei tai yra reikalinga dėl susiklosčiusios epidemiologinės padėties, 1 dalyje nurodytuose kontaktiniuose ūkiuose kompetentinga institucija taiko 5 straipsnio 1 dalyje numatytas priemones.

▼B

Siekiant patvirtinti arba paneigti klasikinį kiaulių marą šiuose ūkiuose, paskerdus kiaules, remiantis diagnostikos vadovu, paimamas pakankamas jų mėginių skaičius.

3. Pagrindiniai kriterijai ir rizikos veiksniai, į kuriuos būtina atsižvelgti taikant 5 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas priemones kontaktiniuose ūkiuose, nustatyti V priede. Šie kriterijai ir rizikos veiksniai 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į mokslo laimėjimus bei patirtį, vėliau gali būti iš dalies pakeisti arba papildyti.

8 straipsnis

Epidemiologinis tyrimas

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienu įtariamu klasikinio kiaulių maro atveju ar protrūkiu būtų atliekamas epidemiologinis tyrimas, grindžiamas anketomis, parengtomis pagal 22 straipsnyje minimus nenumatytų atvejų planus.

Tyrimo metu teiraujamasi bent jau šios informacijos:

a) laiko, kurį klasikinio kiaulių maro virusas galėjo egzistuoti ūkyje, kol apie ligą buvo pranešta arba ji buvo įtarta;

b) galimos klasikinio kiaulių maro atsiradimo ūkyje kilmės ir kitų ūkių, kuriuose esančios kiaulės galėjo užsikrėsti ar būti užkrėstos to paties šaltinio, identifikavimo;

c) asmenų, transporto priemonių, kiaulių, skerdenų, spermos, mėsos arba bet kurios kitos medžiagos, galėjusios įvežti virusą į minimą ūkį arba iš jo išvežti, judėjimo.

Jei šio tyrimo rezultatai leidžia manyti, kad klasikinis kiaulių maras galėjo išplisti iš kitose valstybėse narėse esančių ūkių arba į juos, apie tai tuoj pat pranešama Komisijai ir atitinkamoms valstybėms narėms.

9 straipsnis

Apsaugos ir priežiūros zonų nustatymas

1. Vos tik oficialiai patvirtinus, kad ūkyje esančios kiaulės serga klasikiniu kiaulių maru, kompetentinga institucija nustato apsaugos zoną, kurios spindulys nuo protrūkio centro turi būti ne mažesnis kaip 3 kilometrai, o ši zona įeina į priežiūros zoną, kurios spindulys – ne mažesnis kaip 10 kilometrų.

Minėtose zonose atitinkamai taikomos 10 ir 11 straipsniuose nurodytos priemonės.

2. Nustatydama zonas, kompetentinga institucija turi atsižvelgti į:

a) epidemiologinio tyrimo, atlikto remiantis 8 straipsnio nuostatomis, rezultatus;

b) geografinę padėtį, ypač natūralias arba dirbtines sienas;

c) ūkių išsidėstymą ir atstumus tarp jų;

d) kiaulių judėjimo bei prekybos modelius ir skerdyklas;

e) priemones ir personalą, galinčius kontroliuoti kiaulių judėjimą zonose, ypač jei kiaules, kurias būtina paskersti, reikia išvežti iš jų kilmės ūkio.

3. Jei zona apima kelių valstybių narių teritorijos dalį, šių valstybių narių kompetentingos institucijos zonas nustato kartu.

4. Kompetentinga institucija imasi visų būtinų priemonių, įskaitant žinomų ženklų, įspėjamųjų skelbimų ir žiniasklaidos priemonių, pvz., spaudos ir televizijos, siekdama užtikrinti, kad visi apsaugos ir prie-

▼B

žiūros zonose esantys asmenys gerai žinotų apribojimus, galiojančius remiantis 10 ir 11 straipsnių nuostatomis, ir taiko tokias priemones, kokios, jų nuomone, užtikrintų tinkamą minėtų priemonių vykdymą.

10 straipsnis

Nustatytose apsaugos zonose taikytinos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad apsaugos zonoje būtų taikomos šios priemonės:

a) kuo skubiau surašomi visi ūkiai; nustačius apsaugos zoną, ne vėliau kaip per septynias dienas šiuose ūkiuose apsilanko oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, kuris atlieka klinikinį kiaulių tyrimą, patikrina registrą ir Direktyvos 92/102/EEB 4 ir 5 straipsniuose nurodytus identifikavimo ženklus;

b) draudžiamas kiaulių judėjimas ir vežimas viešais arba privačiais keliais, išskyrus, prireikus, ūkių privažiavimo kelius, nebent kompetentinga institucija leistų f punkte nurodytą judėjimą. Šio draudimo nereikia taikyti kiaulių vežimui keliais arba geležinkeliais tranzitu, jų neiškraunant arba nesustojant. Be to, 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti taikoma leidžianti nukrypti nuostata skubiam skerdimui skirtų kiaulių pervežimui iš ne apsaugos zonos į apsaugos zonoje esančią skerdyklą;

c) remiantis 12 straipsnio nuostatomis ir procedūromis, sunkvežimiai ir kitos transporto priemonės bei įrenginiai, skirti vežti kiaules, kitus gyvulius arba medžiagas, kurie gali būti užkrėsti, (pvz., skerdenas, pašarus, mėšlą, pakratus ir kt.), kuo greičiau valomi, dezinfekuojami ir apdorojami. Nė vienas kiaules vežęs sunkvežimis ar kita transporto priemonė neišleidžiama iš zonos jos neišvalius, neišdezinfekavus, o po to kompetentingai institucijai nepatikrinus ir neišdavus leidimo;

d) kitų naminių gyvūnų be kompetentingos institucijos leidimo negalima nei įvežti į ūkį, nei iš jo išvežti;

e) apie visas ūkyje kritusias arba susirgusias kiaules nedelsiant pranešama kompetentingai institucijai, kuri, laikydamasi diagnostikos vadove nustatytų procedūrų, atlieka atitinkamus tyrimus;

f) negalima išvežti kiaulių iš ūkio nuo pirminio užkrėstų ūkių valymo bei dezinfekavimo pabaigos nepraėjus bent jau 30 dienų. Po 30 dienų kompetentinga institucija, laikydamasi 3 dalyje nustatytų sąlygų, gali leisti kiaules iš minėto ūkio išvežti tiesiai į:

   — kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą (pageidautina, kad ji būtų apsaugos ar priežiūros zonoje), kur jos turi būti tuoj pat paskerstos,

   — perdirbimo įmonę arba tinkamą vietą, kurioje kiaulės būtų tuoj pat paskerstos, o jų skerdenos, oficialiai prižiūrint, perdirbtos,

   — išskirtinėmis aplinkybėmis – į kitas apsaugos zonoje esančias patalpas. Valstybės narės, turinčios galimybę taikyti šią nuostatą, tuoj pat praneša apie tai Nuolatiniam veterinarijos komitetui;

g) kuilių sperma, kiaulių kiaušinėliai ir embrionai iš apsaugos zonoje esančių ūkių neišvežami;

h) kiekvienas į kiaulių ūkį atvykstantis bei iš jo išvykstantis asmuo turi laikytis atitinkamų higienos priemonių, mažinančių klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojų.

2. Jei 1 dalyje numatyti draudimai taikomi daugiau kaip 30 dienų dėl vėlesnių ligos protrūkių, gyvūnų gerovės ir kitų problemų, iškylančių juos laikant, kompetentinga institucija, laikydamasi 3 dalyje nustatytų sąlygų ir gavusi pagrįstą savininko prašymą, leidžia išvežti kiaules iš apsaugos zonoje esančio ūkio tiesiai į:

▼B

a) kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą (geriau, kad ji būtų apsaugos ar priežiūros zonoje), kur jos turi būti tuoj pat paskerstos;

b) perdirbimo įmonę arba tinkamą vietą, kurioje kiaulės turi būti tuoj pat paskerstos, o jų skerdenos, oficialiai prižiūrint, perdirbtos;

c) išskirtinėmis aplinkybėmis – į kitas apsaugos zonoje esančias patalpas. Valstybės narės, turinčios galimybę taikyti šią nuostatą, apie tai tuoj pat praneša Nuolatiniam veterinarijos komitetui.

3. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, kompetentinga institucija gali leisti išvežti iš ūkio kiaules, jei:

a) oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas atliko klinikinį ūkyje esančių kiaulių, ypač tų, kurios turi būti išvežtos, tyrimą, įskaitant tam tikros jų dalies kūno temperatūros matavimą, patikrino registrą ir Direktyvos 92/102/EEB 4 ir 5 straipsniuose nurodytus identifikavimo ženklus;

b) nurodyti patikrinimai ir tyrimai neįrodė klasikinio kiaulių maro fakto ir atitikimo Direktyvos 92/102/EEB nuostatoms;

c) kiaulės vežamos kompetentingos institucijos užplombuotuose transporto priemonėse;

d) transporto priemonės ir įrenginiai, kuriais buvo vežamos kiaulės, po vežimo tuoj pat išvalomi ir išdezinfekuojami pagal 12 straipsnio nuostatas;

e) jei kiaules būtina paskersti arba užmušti, remiantis diagnostikos vadovu paimamas pakankamas jų mėginių skaičius, kad būtų galima patvirtinti arba paneigti klasikinio kiaulių maro viruso atsiradimą ūkyje;

f) jei kiaules būtina vežti į skerdyklą:

— už skerdyklą atsakinga kompetentinga institucija informuojama apie ketinimą atsiųsti kiaules į skerdyklą, o kompetentinga institucija už išsiuntimą atsakingai kompetentingai institucijai praneša apie kiaulių atvežimą,

— į skerdyklą atvežtos kiaulės laikomos ir skerdžiamos atskirai nuo kitų kiaulių,

— tam tikslui paskirtoje skerdykloje atliekant *ante-mortem* ir *post-mortem* patikrinimus, kompetentinga institucija atsižvelgia į visus klasikinį kiaulių marą paliudijančius ženklus,

— šviežia šių kiaulių mėsa perdirbama arba paženklinama Tarybos direktyvos 72/461/EEB ([1]) 5a straipsnyje nurodytu specialiu spaudu, o po to, remiantis Tarybos direktyvos 80/215/EEB ([2]) 4 straipsnio 1 dalyje nustatytomis taisyklėmis, apdorojama. Tai atliekama kompetentingos institucijos paskirtoje įmonėje. Į šią įmonę mėsa siunčiama, jei siunta užplombuojam prieš ją išsiunčiant ir išlika užplombuota, kol atvežama.

4. Minėtos priemonės apsaugos zonoje taikomos bent jau kol:

a) užkrėsti ūkiai bus išvalyti bei išdezinfekuoti;

b) siekiant nustatyti galimą klinikinio kiaulių maro atsiradimą, remiantis diagnostikos vadovu, bus atlikti klinikiniai ir laboratoriniai visų ūkių kiaulių tyrimai.

([1]) 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 72/461/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa (OL L 302, 1972 12 31, p. 24). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

([2]) 1980 m. sausio 22 d. Tarybos direktyva 80/215/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai mėsos produktais (OL L 47, 1980 2 21, p. 24). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼B

Tyrimai, nurodyti b punkte, neatliekami anksčiau kaip po 30 dienų, kai užkrėstuose ūkiuose buvo baigta taikyti pirminio valymo bei dezinfekavimo priemones.

11 straipsnis

Nustatytoje priežiūros zonoje taikytinos priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūros zonoje būtų taikomos šios priemonės:

a) surašomi visi kiaulių ūkiai;

b) draudžiamas kiaulių judėjimas ir vežimas viešais arba privačiais keliais, išskyrus prireikus, ūkių privažiavimo kelius, nebent tai leistų kompetentinga institucija. Šio draudimo nereikia taikyti kiaulių vežimui keliais arba geležinkeliais tranzitu, jų neiškraunant arba nesustojant ir skubiam skerdimui skirtų kiaulių pervežimui iš ne priežiūros zonos į priežiūros zonoje esančią skerdyklą;

c) remiantis 12 straipsnio nuostatomis ir procedūromis, sunkvežimiai ir kitos transporto priemonės bei įrenginiai, skirti vežti kiaules, kitus gyvulius arba medžiagas, kurie gali būti užkrėsti, (pvz., skerdenas, pašarus, mėšlą, pakratus ir kt.), kuo greičiau valomi, dezinfekuojami ir apdorojami. Nė vienas kiaules vežęs sunkvežimis ar kita transporto priemonė neišleidžiama iš zonos jos neišvalius, neišdezinfekavus, o po to kompetentingai institucijai nepatikrinus ir neišdavus leidimo;

d) septynias dienas nuo zonos nustatymo be kompetentingos institucijos leidimo naminių gyvūnų negalima nei įvežti į ūkį, nei iš jo išvežti kitų;

e) apie visas ūkyje kritusias arba susirgusias kiaules nedelsiant praneša kompetentingai institucijai, kuri, laikydamasi diagnostikos vadove nustatytų procedūrų, atlieka atitinkamus tyrimus;

f) nepraėjus bent 21 dienai nuo pirminio užkrėstų ūkių valymo bei dezinfekavimo pabaigos, kiaulių iš ūkio negalima išvežti. Po 21 dienos kompetentinga institucija, laikydamasi 10 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų, gali leisti išvežti kiaules iš minėto ūkio tiesiai į:

   — kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą (pageidautina, kad ji būtų apsaugos ar priežiūros zonoje), kur jos būtų tuoj pat paskerstos,

   — perdirbimo įmonę arba tinkamą vietą, kurioje kiaulės būtų tuoj pat paskerstos, o jų skerdena, oficialiai prižiūrint, perdirbta,

   — išskirtinėmis aplinkybėmis – į kitas priežiūros zonoje esančias patalpas. Valstybės narės, turinčios galimybę taikyti šią nuostatą, apie tai tuoj pat praneša Nuolatiniam veterinarijos komitetui.

   Tačiau jei kiaules būtina vežti į skerdyklą, pagrįstu valstybės narės prašymu ir laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, 10 straipsnio 3 dalies e punkto ir f punkto ketvirtos įtraukos nuostatoms gali būti leista taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas, ypač dėl šių kiaulių mėsos ženklinimo, jos tolesnio panaudojimo ir apdorotų produktų paskirties vietos;

g) kuilių sperma, kiaulių kiaušinėliai ir embrionai iš priežiūros zonoje esančių ūkių neišvežami;

h) kiekvienas į kiaulių ūkį atvykstantis ar iš jo išvykstantis asmuo turi laikytis atitinkamų higienos priemonių, mažinančių klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojų.

2. Jei 1 dalyje numatyti draudimai taikomi daugiau kaip 30 dienų dėl vėlesnių ligos protrūkių, gyvūnų gerovės ir kitų problemų, iškylančių juos laikant, kompetentinga institucija, laikydamasi 10 straipsnio 3 dalyje nustatytų sąlygų ir gavusi pagrįstą savininko prašymą, leidžia išvežti kiaules iš priežiūros zonoje esančio ūkio tiesiai į:

▼B

a) kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą (pageidautina, kad ji būtų apsaugos ar priežiūros zonoje), kur jos būtų tuoj pat paskerstos;

b) perdirbimo įmonę arba tinkamą vietą, kurioje kiaulės būtų tuoj pat paskerstos, o jų skerdenos, oficialiai prižiūrint, perdirbtos;

c) išskirtinėmis aplinkybėmis – į kitas apsaugos arba priežiūros zonoje esančias patalpas. Valstybės narės, turinčios galimybę taikyti šią nuostatą, apie tai tuoj pat praneša Nuolatiniam veterinarijos komitetui.

3. Minėtos priemonės priežiūros zonoje taikomos bent jau kol:

a) užkrėsti ūkiai bus išvalyti ir išdezinfekuoti;

b) siekiant nustatyti galimą klinikinio kiaulių maro atsiradimą, remiantis diagnostikos vadovu, bus atlikti klinikiniai ir laboratoriniai visų ūkių kiaulių tyrimai.

Tyrimai, nurodyti b punkte, neatliekami anksčiau kaip po 20 dienų, kai užkrėstuose ūkiuose buvo baigtos taikyti pirminio valymo bei dezinfekavimo priemonės.

12 straipsnis

Valymas ir dezinfekavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) kompetentinga institucija patvirtintų naudotinas dezinfekcijos priemones ir jų koncentracijas;

b) valymas ir dezinfekavimas būtų atliekami oficialiai prižiūrint bei laikantis:

— oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų ir

— II priede nustatytų valymo, dezinfekavimo ir apdorojimo principų bei procedūrų.

2. Atsižvelgiant į mokslo laimėjimus ir patirtį, II priede nustatytus valymo, dezinfekavimo ir apdorojimo principus ir procedūras vėliau galima iš dalies pakeisti arba papildyti 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Pakartotinas kiaulių įvežimas į ūkius pasibaigus ligos protrūkiams

1. Kiaulės į 5 straipsnyje nurodytus ūkius pakartotinai įvežamos ne anksčiau kaip po 30 dienų nuo 12 straipsnyje reglamentuojamo valymo bei dezinfekavimo pabaigos.

2. Pakartotinai įvežant kiaules, atsižvelgiama į ūkininkavimo konkrečiame ūkyje tipą ir turi būti laikomasi šios tvarkos:

a) į ūkius po atviru dangumi pirmiausia pakartotinai įvežamos kontrolinės kiaulės, kurias patikrinus klasikinio kiaulių maro viruso antikūnų nenustatyta arba kurios yra iš tų ūkių, kuriems nebuvo taikomi jokie su klasikiniu kiaulių maru susiję apribojimai. Laikantis kompetentingos institucijos reikalavimų, kontrolinės kiaulės paskirstomos po visą užkrėstą ūkį, o po 40 dienų imami jų mėginiai ir, remiantis diagnostikos vadovu, atliekami tyrimai antikūnams nustatyti.

Jei klasikinio kiaulių viruso antikūnų kiaulėse nerandama, visos kiaulės gali būti paliktos.. Kiaulių iš ūkio negalima išvežti, kol nebus serologinio tyrimo rezultatų;

b) kai praktikuojami kiti kiaulių auginimo būdai, kiaulės pakartotinai įvežamos laikantis a punkte numatytų priemonių arba įvežamos visos naujos kiaulės, tačiau su sąlyga, kad:

▼B

— kiaulės bus įvežtos per 20 dienų ir yra iš ūkių, kuriems nebuvo taikomi jokie su klasikiniu kiaulių maru susiję apribojimai,

— remiantis diagnostikos vadovu, naujos bandos kiaulėms bus taikomas serologinis tyrimas. Šiam tyrimui reikalingi mėginiai imami ne anksčiau kaip po 40 dienų nuo paskutiniųjų kiaulių atvežimo,

— kiaulių iš ūkio negalima išvežti, kol nebus serologinio tyrimo rezultatų.

3. Tačiau nuo ūkyje atlikto valymo ir dezinfekavimo pabaigos praėjus daugiau kaip šešiems mėnesiams, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į epidemiologinę padėtį, 2 dalies nuostatoms gali leisti taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas.

14 straipsnis

Priemonės, taikytinos tada, kai įtariama ir patvirtinama, kad klasikinio kiaulių maru yra užkrėsta skerdykla arba transporto priemonė

1. Jei įtariama, kad klasikinio kiaulių maru yra užkrėsta skerdykla arba transporto priemonė, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija tuoj pat imtųsi oficialių tyrimų, leidžiančių patvirtinti arba paneigti minėtos ligos faktą, laikydamasi diagnostikos vadove nustatytos tvarkos.

2. Jei skerdykloje arba transporto priemonėje būtų nustatytas klasikinio kiaulių maro atvejis, kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) visi skerdykloje arba transporto priemonėje esantys ligai imlūs gyvūnai būtų nedelsiant paskersti;

b) oficialiai prižiūrint, būtų perdirbtos galimai užkrėstų arba užsikrėtusių gyvūnų skerdenos, subproduktai ir gyvūninės kilmės atliekos;

c) 12 straipsnyje nustatyta tvarka oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui prižiūrint būtų valomi ir dezinfekuojami pastatai bei įrenginiai, įskaitant transporto priemones;

d) remiantis 8 straipsnio *mutatis mutandis* nuostatomis, būtų atliktas epidemiologinis tyrimas;

e) izoliuotam klasikinio kiaulių maro virusui būtų taikoma diagnostikos vadove nurodyta laboratorinė procedūra viruso genetiniam tipui nustatyti;

f) 7 straipsnyje nurodytos priemonės būtų taikomos ūkyje, į kurį užkrėstos kiaulės arba skerdenos buvo atvežtos iš kitų kontaktinių ūkių arba į juos išvežtos. Išskyrus tuos atvejus, kai epidemiologinio tyrimo rezultatai rodo kitaip, užkrėstų kiaulių bei skerdenų ūkiui taikomos 5 straipsnio 1 dalyje nustatytos priemonės;

g) nepraėjus 24 valandoms nuo 12 straipsnyje reglamentuojamo valymo ir dezinfekavimo pabaigos nauji gyvūnai į skerdyklą būtų neįvežami.

15 straipsnis

Priemonės, taikytinos įtarus arba patvirtinus klasikinio kiaulių maro liga sergant laukines kiaules

1. Kompetentinga valstybės narės institucija, gavusi informacijos apie įtariamą laukinių kiaulių užsikrėtimą maru, tuoj pat imasi visų būtinų priemonių, kad patvirtintų arba paneigtų ligos atsiradimo faktą, pateikdama informaciją kiaulių savininkams bei medžiotojams ir ištirdama visas nušautas arba rastas negyvas laukines kiaules, taip pat atlieka laboratorinius tyrimus.

▼B

2. Vos tik patvirtinus pirminį laukinių kiaulių susirgimo klasikiniu kiaulių maru atvejį, kompetentinga valstybės narės institucija, siekdama sumažinti ligos plitimą, nedelsdama:

a) sudaro ekspertų grupę, į kurios sudėtį įeina veterinarijos gydytojai, medžiotojai, gyvūniją ir augaliją tyrinėjančius biologus ir epidemiologai. Ekspertų grupė kompetentingai institucijai padeda:

   — remdamasi 16 straipsnio 3 dalies b punkto nuostatomis, tirti epidemiologinę padėtį ir nustatyti užkrėstą zoną,

   — nustatyti atitinkamas priemones, taikytinas užkrėstoje zonoje kartu b ir c punktuose nurodytomis priemonėmis; šiomis priemonėmis galima sustabdyti medžioklę ir uždrausti šerti laukines kiaules,

   — parengti ligos likvidavimo planą, kuris turi būti pateiktas Komisijai 16 straipsnyje nustatyta tvarka,

   — atlikti auditą, leidžiantį patikrinti priemonių, priimtų siekiant užkrėstoje zonoje likviduoti klasikinį kiaulių marą, veiksmingumą;

b) nedelsdama skiria oficialią priežiūrą užkrėstoje zonoje esantiems kiaulių ūkiams ir ypač įsako, kad:

   — būtų atliktas oficialus visuose ūkiuose esančių visų kiaulių kategorijų surašymas; surašymo sąrašą atnaujina savininkas. Informacija surašymui pateikiama jos paprašius ir gali būti tikrinama kiekvieno patikrinimo metu. Tačiau kiaulių ūkiuose po atviru dangumi pirmasis surašymas gali būti apytikslis,

   — visos ūkio kiaulės būtų laikomos joms skirtose patalpose arba kurioje nors kitoje vietoje, kur būtų atskirtos nuo laukinių kiaulių. Laukinės kiaulės neturi turėti priėjimo prie jokių medžiagų, kurias vėliau gali liesti ūkio kiaulės,

   — kiaulės nebūtų įvežamos į ūkį ar iš jo išvežamos, išskyrus kai tai leidžia kompetentinga institucija, atsižvelgdama į epidemiologinę padėtį,

   — būtų tinkamai dezinfekuojami pastatų, kuriuose laikomos kiaulės, ir paties ūkio įėjimai ir išėjimai,

   — siekiant sumažinti klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo pavojų, visiems laukines kiaules liečiantiems asmenims būtų taikomos higienos priemonės, tarp jų ir laikinas draudimas laukines kiaules lietusiems asmenims patekti į kiaulių ūkį,

   — siekiant nustatyti klasikinio kiaulių maro ligą, būtų tiriamos visos klasikinio kiaulių maro požymių turinčios kritusios arba nesveikos ūkio kiaulės,

   — į kiaulių ūkį nepatektų nušautų arba rastų negyvų laukinių kiaulių dalių, taip pat ir medžiagų bei įrenginių, kurie galėjo būti užteršti klasikinio kiaulių maro virusu,

   — kiaulės, jų sperma, embrionai ar kiaušinėliai iš užkrėsto ūkio nebūtų išvežti Bendrijos vidaus prekybos tikslais;

c) imasi priemonių, kad oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas patikrintų visas nušautas arba rastas negyvas laukines kiaules ir, remdamasis diagnostikos vadovu, ištirtų, ar jos užsikrėtusios klasikiniu kiaulių maru. Oficialiai prižiūrint perdirbamos visų gyvūnų, kurių tyrimo rezultatai yra teigiami, skerdenos. Jei

▼B

minėto tyrimo rezultatai neigiami, valstybės narės taiko Tarybos direktyvos 92/45/EEB ([1]) 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas priemones. Oficialiai prižiūrint perdirbamos tos dalys, kurios nėra skirtos žmonių maistui;

d) užtikrina, kad išskirtam klasikinio kiaulių maro virusui būtų taikoma diagnostikos vadove nurodyta laboratorinė procedūra viruso genetiniam tipui nustatyti.

3. Jei klasikiniu kiaulių maru užsikrėtė laukinės kiaulės valstybės narės teritorijoje, esančioje šalia kitos valstybės narės, ligos kontrolės priemones nustato abi valstybės narės kartu.

16 straipsnis

Klasikinio kiaulių maro likvidavimo laukinių kiaulių populiacijoje planai

1. Nepažeisdamos 15 straipsnyje nustatytų priemonių, valstybės narės per 90 dienų nuo pirminio klasikinio kiaulių maro atvejo laukinėms kiaulėms patvirtinimo, pateikia Komisijai raštišką ligos likvidavimo užkrėstoje zonoje priemonių ir toje zonoje esantiems ūkiams taikytinų priemonių planą.

Komisija išnagrinėja šį planą, kad nustatytų, ar jis padės pasiekti norimą tikslą. Minėtas planas, prireikus su pakeitimais, patvirtinamas 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka

Atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį, planas vėliau gali būti iš dalies keičiamas arba papildomas.

Jei šie pakeitimai yra susiję su užkrėstos zonos pakartotinu nustatymu, valstybės narės užtikrina, kad apie šiuos pakeitimus būtų nedelsiant pranešta Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Jei keičiamos kitos plano nuostatos, valstybės narės pateikia Komisijai išnagrinėti pakeistą planą ir galbūt patvirtinti 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Patvirtinus 1 dalyje minėtame plane nustatytas priemones, pastarosios pakeičia 15 straipsnyje nustatytas pirmines priemones nuo tos dienos, kurią Komisija nustato jas tvirtindama.

3. 1 dalyje minėtame plane nurodoma ši informacija:

a) epidemiologinių tyrimų ir kontrolės, atliktų pagal 15 straipsnį, rezultatai ir geografinis ligos pasiskirstymas;

b) nustatyta užkrėsta zona susijusios valstybės narės teritorijoje. Nustatydama užkrėstą zoną, kompetentinga institucija atsižvelgia į:

   — atliktų epidemiologinių tyrimų rezultatus ir geografinį ligos pasiskirstymą,

   — toje zonoje esančių laukinių kiaulių populiaciją,

   — tai, ar laukinių kiaulių judėjimui yra didesnių natūralių ar dirbtinių kliūčių;

c) glaudaus biologų, medžiotojų, medžiotojų organizacijų, laukinės gyvūnijos bei augmenijos apsaugos tarnybų ir veterinarijos tarnybų bendradarbiavimo organizavimas (gyvūnų ir žmonių sveikata);

d) informacinė kampanija, vykdytina, siekiant gerinti medžiotojų informuotumą apie priemones, kurias jie turi patvirtinti pagal ligos išnaikinimo planą;

([1]) 1992 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva 92/45/EEB dėl visuomenės ir gyvūnų sveikatos problemų, susijusių su laukinių medžiojamųjų gyvūnų ir laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos teikimu į rinką (OL L 268, 1992 9 14, p. 35). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/79/EB (OL L 24, 1998 1 30, p. 31).

▼B

e) konkrečios pastangos, siekiant nustatyti laukinių kiaulių metapopuliacijos užkrėstoje zonoje ir apie ją, skaičių bei vietą;

f) laukinių kiaulių metapopuliacijos užkrėstoje zonoje ir apie ją apytikslis skaičius;

g) konkrečios pastangos, siekiant nustatyti laukinių kiaulių populiacijos užkrėstumo lygį, susijusios su medžiotojų nušautų arba rastų negyvų laukinių kiaulių ištyrimu, laboratoriniu tyrimu, įskaitant epidemiologinius tyrimus pagal amžiaus grupes;

h) priemonės, priimtos siekiant sumažinti ligos plitimą dėl laukinių kiaulių judėjimo ir (arba) laukinių kiaulių metapopuliacijų sąveikos; šios priemonės gali apimti draudimą medžioti;

i) priemonės, priimtos siekiant sumažinti ligai imlių laukinių kiaulių, ypač paršelių, populiaciją;

j) reikalavimai, kurių medžiotojai privalo laikytis, kad būtų išvengta ligos plitimo;

k) rastų negyvų arba nušautų laukinių kiaulių šalinimo būdas, grindžiamas:

— perdirbimu oficialiai prižiūrint arba

— oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo atliekamu patikrinimu ir diagnostikos vadove numatytais laboratoriniais tyrimais. Visų gyvūnų, kurių tyrimų rezultatai yra teigiami, skerdenos perdirbamos oficialiai prižiūrint. Jei minėtų klasikinio kiaulių maro ligos tyrimo rezultatai neigiami, valstybės narės taiko Direktyvos 92/45/EEB 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas priemones. Dalys, kurios nėra skirtos žmonių maistui, perdirbamos oficialiai prižiūrint;

l) epidemiologinis kiekvienos laukinės kiaulės, nušautos arba rastos negyvos, tyrimas. Šio tyrimo metu pildoma anketa, kurioje pateikiama yra informacija apie:

— geografinį plotą, kuriame gyvūnas buvo rastas negyvas arba nušautas,

— negyvo arba nušauto gyvūno suradimo data,

— gyvūną suradęs arba nušovęs asmuo,

— kiaulės amžius ir lytis,

— jei nušauta: požymiai prieš nušaunant,

— jei rasta negyva: skerdenų būklė,

— laboratorinių tyrimų duomenys;

m) priežiūros programos ir prevencinės priemonės, taikomos nustatytoje užkrėstoje zonoje, o atitinkamais atvejais – aplink ją esančiuose ūkiuose, įskaitant gyvūnų vežimą bei judėjimą toje zonoje, į ją ir iš jos; remiantis šiomis priemonėmis, turėtų būti bent jau draudžiama Bendrijos vidaus prekybos tikslais iš užkrėstos zonos išvežti kiaules, jų spermą, embrionus arba kiaušinėlius;

n) kiti kriterijai, taikytini panaikinant priemones, skirtas ligai užkrėstoje zonoje ir toje zonoje esančiuose ūkiuose, likviduoti;

o) institucija, kuriai pavesta prižiūrėti ir koordinuoti už plano įgyvendinimą atsakingų departamentų darbą;

p) nustatyta sistema, kad pagal 15 straipsnio 2 dalies a punktą paskirta ekspertų grupė galėtų periodiškai išnagrinėti ligos likvidavimo plano rezultatus;

q) ligos monitoringo priemonės, įgyvendintinos praėjus ne mažiau kaip 12 mėnesių nuo paskutinio nustatytoje užkrėstoje zonoje esančioms laukinėms kiaulėms patvirtinto klasikinio kiaulių maro atvejo: šios

▼B

monitoringo priemonės taikomos ne trumpiau kaip 12 mėnesių ir apima bent jau tas priemones, kurios buvo įgyvendintos pagal g, k ir l punktus.

4. Kas šešis mėnesius Komisijai ir kitoms valstybėms perduodama ataskaita apie epidemiologinę padėtį nustatytoje zonoje ir ligos likvidavimo plano rezultatus.

Išsamesnės taisyklės dėl valstybių narių šiuo klausimu pateiktinos informacijos gali būti priimtos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

17 straipsnis

Diagnostikos procedūros ir biologinės saugos reikalavimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) diagnostikos procedūros, mėginių ėmimas ir laboratoriniai tyrimai, kurių tikslas – nustatyti klasikinį kiaulių marą, atitiktų diagnostikos vadovo nurodymus;

b) remiantis III priedo nuostatomis, kiekvienos valstybės narės nacionalinė laboratorija būtų atsakinga už tos valstybės standartų ir diagnostikos metodų derinimą.

2. 1 straipsnio b dalyje nurodytos nacionalinės laboratorijos palaiko ryšius su IV priede nurodyta Bendrijos etalonine biblioteka. Nepažeidžiant Sprendimo 90/424/EEB, ypač jo 28 straipsnio, nuostatų, šiai laboratorijai suteikiamos minėtame priede nustatytos galios bei pareigos.

3. Siekiant užtikrinti vienodas klasikinio kiaulių maro diagnozavimo procedūras, per du mėnesius nuo šios direktyvos įsigaliojimo ir, remiantis 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, patvirtinamas klasikinio kiaulių maro diagnostikos vadovas, kuriame nustatomi bent jau šie dalykai:

a) minimalūs biologinės saugos reikalavimai ir kokybės standartai, kurių turi laikytis klasikinio kiaulių maro diagnozavimo laboratorijos ir kurių turi būti laikomasi pervežant mėginius;

b) kriterijai ir procedūros, kurių būtina laikytis atliekant klinikinius arba *post-mortem* tyrimus, patvirtinančius arba paneigiančius klasikinio kiaulių maro faktą;

c) kriterijai ir procedūros, kurių būtina laikytis imant gyvų kiaulių arba jų skerdenų mėginius, norint laboratoriniais tyrimais patvirtinti arba paneigti klasikinio kiaulių maro faktą, tarp jų mėginių serologiniams ir virusologiniams tyrimams, atliekamiems laikantis šioje direktyvoje numatytų priemonių, ėmimo metodus;

d) laboratoriniai tyrimai, kuriuos būtina atlikti norint nustatyti klasikinį kiaulių marą, tarp jų:

— diferencinius diagnostinius tyrimus, atliekamus norint atskirti klasikinio kiaulių maro virusą nuo kitų maro virusų,

— jei įmanoma ir reikia, tyrimus, kurie leidžia atskirti žymėtųjų skiepų sukeltų antikūnų struktūrą nuo klasikinio kiaulių maro lauko viruso struktūros,

— laboratorinių tyrimų rezultatų vertinimo kriterijus,

e) laboratorinius metodus izoliuoto klasikinio kiaulių maro viruso genetiniam tipui nustatyti.

4. Norint garantuoti tinkamas biologinės saugos sąlygas gyvūnų sveikatai apsaugoti, tyrimams, diagnozavimui ar gamybai skirtas klasikinio kiaulių maro virusas, jo genomas, antigenai ir skiepai yra paveikiami arba naudojami tik kompetentingos institucijos patvirtintose vietose, įstaigose ar laboratorijose.

▼B

Iki 2003 m. gegužės 1d. Komisijai pateikiamas patvirtintų vietų, įstaigų ar laboratorijų sąrašas, kuris vėliau nuolat atnaujinamas.

5. 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka III ir IV priedų nuostatos bei diagnostikos vadovas gali būti papildomi arba iš dalies keičiami.

18 straipsnis

Klasikinio kiaulių viruso skiepų naudojimas, gamyba ir pardavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad:

a) būtų uždrausta naudoti klasikinio kiaulių maro skiepus;

b) klasikinio kiaulių maro skiepai būtų paveikiami, gaminami, saugomi, tiekiami, platinami ir parduodami Bendrijos teritorijoje oficialiai prižiūrint.

2. Prireikus, 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka galima priimti taisykles dėl klasikinio kiaulių maro skiepų atsargų gamybos, pakavimo, platinimo ir būklės.

19 straipsnis

Neatidėliotinas skiepijimas kiaulių ūkiuose

1. Nepaisant 18 straipsnio 1 dalies a punkto, kai kiaulių ūkiuose patvirtinamas klasikinis kiaulių maras ir kai turimi epidemiologiniai duomenys leidžia manyti, kad liga gali išplisti, laikantis šio straipsnio 2 –9 dalyse nustatytų procedūrų bei nuostatų, tuose ūkiuose gali būti atliekamas neatidėliotinas skiepijimas.

2. Nepažeidžiant 5 straipsnio 2 dalies nuostatų, pagrindiniai kriterijai ir rizikos veiksniai, į kuriuos būtina atsižvelgti taikant neatidėliotiną skiepijimą, yra nustatyti VI priede. 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į mokslo laimėjimus bei patirtį, vėliau šie kriterijai ir rizikos veiksniai gali būti iš dalies pakeisti arba papildyti.

3. Jei valstybė narė ketina pradėti skiepijimą, ji pateikia Komisijai neatidėliotino skiepijimo planą, kuriame nurodo bent jau šią informaciją:

a) su liga susijusią padėtį, privertusią kreiptis dėl neatidėliotino skiepijimo;

b) geografinės teritorijos, kurioje bus atliekamas neatidėliotinas skiepijimas, dydį ir šioje teritorijoje esančių kiaulių ūkių skaičių;

c) kiaulių kategorijas ir apytikslį skiepytinų kiaulių skaičių;

d) skiepus, kurie bus naudojami;

e) skiepijimo kampanijos trukmę;

f) paskiepytų gyvūnų identifikavimo ir registravimo tvarką;

g) priemones, susijusias su kiaulių ir jų produktų judėjimu;

h) kriterijus, į kuriuos bus atsižvelgta sprendžiant, ar kontaktiniuose ūkiuose bus taikomas 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas skiepijimas ar priemonės;

i) kitus su nepaprastąja padėtimi susijusius klausimus, tarp jų paskiepytuose arba kituose skiepijimo zonoje esančiuose ūkiuose paimtų mėginių klinikinius ir laboratorinius tyrimus, ypač tada, kai turi būti naudojami žymėtieji skiepai.

Komisija kartu su atitinkama valstybe nare nedelsdama išnagrinėja šį planą. 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka šis neatidėliotino skiepijimo planas gali būti patvirtintas, o kartais prieš patvirtinant gali būti paprašyta jį iš dalies pakeisti ir papildyti.

▼B

27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį, neatidėliotino skiepijimo planas vėliau gali būti iš dalies keičiamas ar papildomas.

4. Nepažeisdama 10 ir 11 straipsnio nuostatų, kiekviena neatidėliotiną skiepijimą taikanti valstybė narė užtikrina, kad skiepijimo laikotarpiu:

a) iš skiepijimo zonos nebūtų išvežtos gyvos kiaulės, nebent jas reikėtų vežti skubiai skersti į skiepijimo zonoje ar netoliese esančią kompetentingos institucijos paskirtą skerdyklą, perdirbimo įmonę arba tinkamą vietą, kur jos būtų tuoj pat paskerstos, ir, oficialiai prižiūrint, perdirbtos jų skerdenos;

b) visa neatidėliotino skiepijimo metu paskiepytų kiaulių šviežia kiauliena būtų perdirbta arba paženklinta ir apdorota laikantis 10 straipsnio 3 dalies f punkto ketvirtos įtraukos nuostatų;

c) likus 30 dienų iki skiepijimo, būtų surinkta ir, oficialiai prižiūrint, sunaikinta skiepytinų kuilių sperma, kiaulių kiaušinėliai ir embrionai.

5. 4 straipsnio nuostatos taikomos ne trumpiau kaip 6 mėnesius po to, kai atitinkamoje zonoje buvo užbaigtos skiepijimo procedūros.

6. 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, dar nepasibaigus 5 dalyje minėtam šešių mėnesių skiepijimo laikotarpiui, imamasi priemonių, draudžiančių:

a) išvežti iš ūkio kiaules, kurių serologinio tyrimo rezultatai yra teigiami, nebent skubiai skersti;

b) rinkti minėtų kuilių spermą, kiaulių embrionus arba kiaušinėlius;

c) išvežti iš kilmės ūkių kiaulių, kurių serologinio tyrimo rezultatai yra teigiami, paršelių nebent jie būtų vežami į:

— skerdyklą ir skubiai paskersti,

— kompetentingos institucijos paskirtą ūkį, iš kurio jie bus išsiųsti tiesiai į skerdyklą,

— ūkį, kuriame atlikus serologinį tyrimą klasikinio kiaulių viruso antikūnams nustatyti, gautas neigiamas rezultatas.

7. Nukrypstant nuo 3 dalies, valstybė narė gali nuspręsti taikyti neatidėliotiną skiepijimą tik tada, jei nenukentės Bendrijos interesai ir jei bus laikomasi šių sąlygų:

a) 22 straipsnyje nustatyta tvarka turi būti parengti neatidėliotino skiepijimo plano pagrindiniai principai. Prieš pradedant skiepyti, Komisijai turi būti perduotas konkretus planas ir pranešta apie sprendimą taikyti neatidėliotiną skiepijimą;

b) be 3 dalyje nurodytos informacijos, plane turi būti nurodyta, kad visos skiepijamų ūkių kiaulės bus paskerstos arba užmuštos kaip galima greičiau po skiepijimo procedūrų užbaigimo pagal 4 straipsnio a punkto nuostatas, o šviežia šių kiaulių mėsa bus perdirbta arba paženklinta ir apdorota laikantis 10 straipsnio 3 dalies f punkto ketvirtos įtraukos nuostatų.

Priėmus minėtą sprendimą, Nuolatinis veterinarijos komitetas nedelsdamas peržiūri skiepijimo planą. Planas patvirtinamas 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, arba, prieš patvirtinant, gali būti reikalaujama jį iš dalies pakeisti arba papildyti.

8. Nepaisant 5 ir 6 dalių nuostatų, 4 dalyje numatytos priemonės gali būti panaikintos po to, kai:

a) remiantis 4 straipsnio a punkto nuostatomis, visos ūkių, kuriuose buvo skiepijama, kiaulės buvo paskerstos arba užmuštos, o laikantis 10 straipsnio 3 dalies f punkto ketvirtos įtraukos nuostatų, šviežia šių kiaulių mėsa perdirbta arba paženklinta ir apdorota;

▼B

b) remiantis 12 straipsnio nuostatomis, visi ūkiai, kuriuose buvo laikomos paskiepytos kiaulės, buvo išvalyti ir išdezinfekuoti.

Jei 4 dalyje numatytos priemonės yra panaikinamos, valstybė narė užtikrina, kad:

a) kiaulės į anksčiau minėtus ūkius nebūtų pakartotinai įvežamos anksčiau kaip po 10 dienų nuo tos, kurią buvo baigti valymo bei dezinfekavimo darbai, ir nuo tos dienos, kai buvo paskerstos arba užmuštos visos paskiepytų ūkių kiaules;

b) po pakartotino kiaulių įvežimo būtų atlikti visų skiepijimo zonoje esančių ūkių kiaulių klinikiniai bei laboratoriniai tyrimai, nurodyti diagnostikos vadove, siekiant nustatyti klasikinio kiaulių maro virusą. Į skiepijimo ūkius pakartotinai atvežtų kiaulių tyrimai klasikiniam kiaulių virusui nustatyti atliekami ne anksčiau kaip po 40 dienų nuo kiaulių įvežimo, tuo metu neleidžiant išvežti kiaulių iš ūkio.

9. Kai skiepijimo kampanijos metu buvo naudojami žymėtieji skiepai, 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka 4, 5 ir 6 dalių nuostatoms gali būti leidžiama taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas, ypač dėl paskiepytų kiaulių mėsos ženklinimo ir jos vėlesnio naudojimo bei dėl apdorotų produktų paskirties vietos. Toks leidimas suteikiamas, jei laikomasi šių sąlygų:

a) skiepijimo planas patvirtinamas prieš pradedant skiepijimą pagal 3 dalį;

b) atitinkama valstybė narė pateikia Komisijai konkretų prašymą, o su juo ir išsamią ataskaitą apie skiepijimo kampanijos įgyvendinimo rezultatus bei bendrą epidemiologinę padėtį, ir

c) 21 straipsnyje nustatyta tvarka atliekamas skiepijimo kampanijos įgyvendinimo patikrinimas vietoje.

4, 5 ir 6 dalims priimant leidžiančias nukrypti nuostatas, remiamasi klasikinio kiaulių maro viruso išplitimo rizika, atsirandančia dėl paskiepytų kiaulių, jų palikuonių ar kitų produktų judėjimo ar prekybos jais.

20 straipsnis

Neatidėliotinas laukinių kiaulių skiepijimas

1. Nepaisant 18 straipsnio 1 dalies a punkto, patvirtinus, kad laukinės kiaulės yra užsikrėtusios klasikiniu kiaulių maru, o epidemiologinių tyrimų duomenys leidžia manyti, kad liga gali išplisti, laikantis šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų procedūrų bei nuostatų, tuose ūkiuose gali būti atliekamas neatidėliotinas skiepijimas.

2. Jei valstybė narė ketina taikyti skiepijimą, ji pateikia Komisijai neatidėliotino skiepijimo planą, kuriame nurodo bent jau šią informaciją:

a) su liga susijusią padėtį, privertusią kreiptis dėl neatidėliotino skiepijimo;

b) geografinės teritorijos, kurioje bus atliekamas neatidėliotinas skiepijimas, dydį. Bet kuriuo atveju ši teritorija yra 16 straipsnio 3 dalies b punkte apibūdintos užkrėstos zonos dalis;

c) naudotinų skiepų rūšį ir skiepijimo tvarką;

d) ypatingas pastangas, siekiant paskiepyti jauniklius;

e) numatomą skiepijimo kampanijos trukmę;

f) apytikslį skiepytinų laukinių kiaulių skaičių;

g) priemones, priimtas siekiant išvengti didelio laukinių kiaulių populiacijos kaitos;

▼B

h) priemones, priimtas, jei taikytina, siekiant išvengti ligos viruso neišplitimo į kiaulių ūkius per skiepus;

i) tikėtinus skiepijimo kampanijos rezultatus ir parametrus, į kuriuos bus atsižvelgta tikrinant jos veiksmingumą;

j) instituciją, kuriai pavesta prižiūrėti ir koordinuoti už šio plano įgyvendinimą atsakingų departamentų darbą;

k) sistemą, sukurtą tam, kad ekspertų grupė, paskirta remiantis 15 straipsnio 2 dalies a punkto nuostata, galėtų reguliariai peržiūrėti skiepijimo kampanijos rezultatus;

l) kitus su nepaprastąja padėtimi susijusius klausimus.

Komisija kartu su atitinkamomis valstybėmis narėmis tuoj pat išnagrinėja šį planą, ypač siekdamos suderinti jį su priemonėmis, taikomomis remiantis 16 straipsnio 1 dalyje numatytu ligos likvidavimo planu.

Jei skiepijimo zona yra greta kitos valstybės narės teritorijos, kurioje laukinėms kiaulėms taip pat yra taikomos klasikinio kiaulių maro likvidavimo priemonės, taip pat užtikrinamas skiepijimo plano ir toje kitoje valstybėje taikomų priemonių suderinamumas.

27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka neatidėliotino skiepijimo planas gali būti patvirtintas, o kartais prieš patvirtinant gali būti paprašyta jį iš dalies pakeisti ir papildyti.

Atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį, pirmiau nurodyta tvarka neatidėliotino skiepijimo planas gali būti vėliau iš dalies keičiamas ir pildomas.

3. Kas 6 mėnesius atitinkama valstybė narė perduoda Komisijai ir kitoms valstybėms narėms skiepijimo kampanijos ataskaitos rezultatus, o kartu su ja ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytą ataskaitą.

21 straipsnis

Bendrijos kontrolės priemonės

Komisijos ekspertai, bendradarbiaudami su valstybių narių kompetentingomis institucijomis, gali atlikti patikrinimus vietoje, jei to reikia, siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą. Valstybė narė, kurios teritorijoje bus atliekamas patikrinimas, suteikia ekspertams visokeriopą pagalbą, kad šie galėtų vykdyti savo pareigas. Komisija informuoja kompetentingą instituciją apie atliktų patikrinimų rezultatus.

Šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač tos, kurios reglamentuoja bendradarbiavimo su nacionalinėmis institucijomis tvarką patvirtinamos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

22 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

1. Kiekviena valstybė narė parengia nenumatytų atvejų planą, nurodantį įgyvendintinas nacionalines priemones, kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiui.

Šiame plane numatomas priėjimas prie patalpų, įrenginių, darbuotojų ir visų kitų atitinkamų medžiagų, būtinų norint greitai ir veiksmingai likviduoti ligos protrūkį. Jame tiksliai nurodoma:

a) skiepams nustatyti reikalavimai, kurie valstybės narės nuomone būtini neatidėliotino skiepijimo atveju;

b) kiekvienos valstybės narės regionai, kuriuose kiaulių tankumas didelis, siekiant minėtuose regionuose užtikrinti didesnį informuotumo apie ligą ir pasiruošimo ligai.

▼B

2. Nenumatytų atvejų plano rengimo kriterijai ir reikalavimai yra nustatyti VII priede.

26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, atsižvelgiant į specifinį klasikinio kiaulių maro pobūdį ir ligos kontrolės priemonių pažangą, šie kriterijai ir reikalavimai gali būti iš dalies keičiami ar papildomi.

3. Komisija išnagrinėja planus, siekdama nustatyti, ar jais galima pasiekti pageidaujamą tikslą bei pasiūlo konkrečiai valstybei narei padaryti būtinus pakeitimus, ypač tuos, kurie užtikrintų planų suderinamumą su kitų valstybių narių planais.

Prireikus iš dalies pakeisti planai patvirtinami 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Atsižvelgiant į pasikeitusią padėtį, vėliau šie planai 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti iš dalies keičiami arba papildomi. Bet kuriuo atveju kiekviena valstybė narė kas penkerius metus atnaujina planą ir perduoda jį patvirtinti Komisijai 26 straipsnyje nustatyta tvarka.

23 straipsnis

Ligos kontrolės centrai ir ekspertų grupės

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiui, galėtų būti nedelsiant įkurtas visapusiškai veiksmingas nacionalinis ligos kontrolės centras.

2. Nacionalinis ligos kontrolės centras vadovauja 3 dalyje minimų vietinių ligos kontrolės centrų darbui ir jį kontroliuoja. Be kita ko, jis yra atsakingas už:

a) būtinų kontrolės priemonių nustatymą;

b) užtikrinimą, kad pirmiau minėti vietiniai ligos kontrolės centrai skubiai ir veiksmingai tas priemones įgyvendintų;

c) išteklių nustatymą ir darbuotojų paskyrimą į vietinius ligos kontrolės centrus;

d) informacijos tiekimą Komisijai, kitoms valstybėms narėms, nacionalinėms veterinarijos organizacijoms, nacionalinėms institucijoms ir žemės ūkio bei prekybos įstaigoms;

e) neatidėliotino skiepijimo organizavimą ir skiepijimo zonų nustatymą, kai tai nurodoma;

f) ryšius su diagnostikos laboratorijomis;

g) ryšius su spauda ir kitomis žiniasklaidos priemonėmis;

h) ryšius su policijos institucijomis, užtikrinant konkrečias teisines priemones.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiui, būtų nedelsiant įkurti visapusiškai veiksmingi vietiniai ligos kontrolės centrai.

4. Tačiau tam tikros nacionalinio ligos kontrolės centro funkcijos gali būti perduotos vietiniam ligos kontrolės centrui įsikišant Direktyvos 64/432/EEB 2 straipsnio 2 dalies p punkte nurodytu administraciniu lygiu arba aukštesniu lygiu, jei tai neprieštarauja nacionalinio ligos kontrolės centro tikslams.

5. Valstybės narės įkuria nuolat veikiančią ekspertų grupę ekspertizės tikslams, siekiant padėti kompetentingai institucijai pasiruošti ligai.

Kilus protrūkiui, ekspertų grupė padeda kompetentingai institucijai bent jau:

a) atlikti epidemiologinį tyrimą;

▼B

b) paimti mėginius, atlikti tyrimus ir išnagrinėti laboratorinių bandymų rezultatus;

c) nustatyti ligos kontrolės priemones.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniai bei vietiniai ligos kontrolės centrai ir ekspertų grupė turėtų darbuotojus, patalpas ir įrenginius, įskaitant būtinas komunikacijos sistemas ir aiškią bei veiksmingą vadovavimo ir valdymo grandį, užtikrinsiančius greitą šioje direktyvoje nustatytų ligos kontrolės priemonių įgyvendinimą.

22 straipsnyje nurodytuose nenumatytų atvejų planuose pateikiama išsami informacija apie nacionalinių bei vietinių ligos kontrolės centrų ir ekspertų grupės darbuotojus, patalpas, įrenginius, vadovaujančią ir valdančią grandį.

7. Papildomi kriterijai ir reikalavimai, susiję su nacionalinių ligos kontrolės centrų, vietinių ligos kontrolės centrų ir ekspertų grupės funkcijomis ir pareigomis, gali būti nustatyti 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

24 straipsnis

Viešojo maitinimo įstaigų atliekų naudojimas

1. Valstybė narė užtikrina, kad:

a) būtų draudžiama šerti kiaules viešojo maitinimo įstaigų atliekomis;

b) būtų surinktos ir, oficialiai prižiūrint, sunaikintos tarptautinėse transporto priemonėse, pvz., laivuose, automobiliuose ir lėktuvuose, susidarančios viešam maitinimui skirto maisto atliekos;

c) kasmet, ne vėliau kaip iki spalio 31 d., o pirmą kartą – 2003 metais, Komisijai būtų perduodama informacija apie a ir b punktų nuostatų taikymą ir atitinkamus valstybių narių atliktus patikrinimus. Komisija pateikia šią informaciją Tarybos sprendimu 68/361/EEB ([1]) įkurtam Nuolatiniam veterinarijos komitetui.

2. Išsamios su taikytinomis kontrolės priemonėmis ir valstybių narių pateiktina informacija susijusios taisyklės, ypač dėl 1 dalies c punkto nuostatų, gali būti priimamos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos yra taikomos tol, kol bus pradėti taikyti Bendrijos teisės aktai dėl viešojo maitinimo įstaigų atliekų naudojimo kiaulėms šerti pagal gyvūninės kilmės šalutinių produktų, kurie nėra skirti žmonėms ar gyvūnams vartoti, taisykles.

25 straipsnis

Šios direktyvos bei jos priedų keitimo ir vėlesnių išsamių šios direktyvos įgyvendinimo taisyklių priėmimo tvarka

1. Atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinių plėtrą, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma, gali prireikus iš dalies keisti šią direktyvą.

2. Tačiau šios direktyvos priedai gali būti iš dalies keičiami 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Išsamios šios direktyvos įgyvendinimo taisyklės gali būti priimamos 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

([1]) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

▼B

26 straipsnis

Įprasta reguliavimo tvarka

1. Komisijai padeda Nuolatinis veterinarijos komitetas, įkurtas Sprendimu 68/361/EEB.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

27 straipsnis

Paspartinta reguliavimo tvarka

1. Komisijai padeda Nuolatinis veterinarijos komitetas, įkurtas Sprendimu 68/361/EEB.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – penkiolika dienų.

28 straipsnis

Teisės aktų panaikinimas

1. Direktyva 80/217/EEB su pakeitimais, padarytais VIII priedo A dalyje nurodytais dokumentais, panaikinama nuo 2002 m. lapkričio 1 d., taikant 29 straipsnyje nustatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas ir nepažeidžiant valstybių narių prievolės iki VIII priedo B dalyje nustatytų galutinių terminų perkelti nurodytas direktyvas.

Nuorodos į panaikintą Direktyvą 80/217/EEB laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos taip, kaip nustatyta IX priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

2. Sprendimas 81/859/EEB panaikinamas.

29 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Nukrypstant nuo 28 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos, kol įsigalios šios direktyvos 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą diagnostikos vadovą patvirtinantis sprendimas, taikant šią direktyvą ir toliau taikomi Direktyvos 80/217/EEB I ir IV straipsniai.

2. Taikant šią direktyvą, ir toliau taikomi klasikinio kiaulių maro laukinių kiaulių populiacijoje likvidavimo planai, patvirtinti pagal Direktyvą 80/217/EEB ir galiojantys šios direktyvos įsigaliojimo dieną.

Tačiau iki 2002 m. vasario 1 d. valstybės narės, atsižvelgdamos į 16 straipsnio 3 dalies nuostatas, pateikia Komisijai šių planų pakeitimus.

Planai, prireikus su pakeitimais, tvirtinami 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Taikant šią direktyvą, ir toliau taikomi nenumatytų atvejų klasikinio kiaulių maro kontrolės planai, patvirtinti pagal Direktyvos 80/217/EEB 14b straipsnį ir galiojantys šios direktyvos įsigaliojimo dieną.

Tačiau iki 2003 m. gegužės 1 d. valstybės narės, atsižvelgdamos į 22 straipsnio nuostatas, pateikia Komisijai šių planų pakeitimus.

▼B

Planai, prireikus su pakeitimais, tvirtinami 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Kol bus taikoma ši direktyva, 26 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimamos tolesnės pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl klasikinio kiaulių maro kontrolės.

30 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinius teisės aktus ir taikymas

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2002 m. spalio 31 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Šias nuostatas jos taiko nuo 2002 m. lapkričio 1 d.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

32 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

Pranešimas apie ligą ir kita epidemiologinė informacija, kurią valstybė narė turi pateikti patvirtinus klasikinį kiaulių marą

1. Konkreti valstybė narė, laikydamasi pranešimo apie gyvūnų ligas sistemos, nustatytos pagal Tarybos direktyvos 82/894/EEB 5 straipsnį, per 24 valandas nuo kiekvieno pirminio protrūkio, pirminio laukinių kiaulių užsikrėtimo atvejo arba užsikrėtimo skerdykloje ar transporto priemonėje patvirtinimo, turi pranešti:

   a) išsiuntimo datą;

   b) išsiuntimo laiką;

   c) valstybės narės pavadinimą;

   d) ligos pavadinimą;

   e) protrūkių arba atvejų skaičių;

   f) klasikinio kiaulių maro įtarimo dieną;

   g) patvirtinimo dieną;

   h) taikytus patvirtinimo metodus;

   i) kam patvirtinta liga: laukinėms kiaulėms ar ūkyje, skerdykloje, transporto priemonėje esančioms kiaulėms;

   j) geografinę vietą, kur patvirtintas klasikinio kiaulių maro protrūkis arba atvejis;

   k) taikomas ligos kontrolės priemones.

2. Konkreti valstybė narė, pastebėjusi pirminius protrūkius arba atvejus skerdyklose ar transporto priemonėse, be 1 punkte nurodytų duomenų, turi pateikti dar ir šią informaciją:

   a) ligai imlių kiaulių, esančių protrūkio židinyje, skerdykloje ar transporto priemonėje, skaičių;

   b) visų kategorijų kiaulių, kritusių ūkyje, skerdykloje ar transporto priemonėje, skaičių;

   c) sergamumo minėta liga procentą ir kiaulių, kurioms patvirtintas klasikinis kiaulių maras, skaičių pagal kiaulių kategorijas;

   d) protrūkio židinyje, skerdykloje arba transporto priemonėje nužudytų kiaulių skaičių;

   e) perdirbtų skerdenų skaičių;

   f) jei kyla protrūkis – atstumą nuo jo židinio iki artimiausio kiaulių ūkio;

   g) jei klasikinis kiaulių maras patvirtintas skerdykloje arba transporto priemonėje –užkrėstų kiaulių arba jų skerdenų kilmės ūkio ar ūkių vietą.

3. Kilus antriniams protrūkiams, 1 ir 2 punktuose nurodyta informacija turi būti pateikta per Tarybos direktyvos 82/894/EEB 4 straipsnyje nustatytą laiką.

4. Konkreti valstybė narė užtikrina, kad pateikus pagal 1, 2 ir 3 punktus informaciją apie ūkyje, skerdykloje arba transporto priemonėje kilusį ligos protrūkį arba klasikinio kiaulių maro atvejį, Komisijai ir kitoms valstybėms narėms raštu būtų kuo greičiau perduota ataskaita, kurioje būtų nurodyta bent jau ši informacija:

   a) ūkyje, skerdykloje arba transporto priemonėje esančių kiaulių užmušimo ir jų skerdenų perdirbimo data;

   b) užmuštų kiaulių mėginių tyrimų rezultatai;

   c) jei taikyta 6 straipsnio 1 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata – užmuštų ir perdirbtų kiaulių skaičius ir vėliau skerstinų kiaulių skaičius bei nustatytas jų skerdimo terminas;

   d) visa informacija apie galimą ligos kilmę arba ligos kilmę, jei ši liga yra patvirtinta;

   e) pirminio protrūkio arba klasikinio kiaulių maro skerdykloje arba transporto priemonėje atvejais – protrūkį arba ligos atvejį sukėlusio viruso genetinis tipas;

▼B

f) tais atvejais, kai kiaulės buvo užmuštos kontaktiniuose ūkiuose arba ūkiuose, kuriuose yra kiaulių, įtariamų užsikrėtusių klasikinio kiaulių maro virusu:

— užmušimo data ir kiekviename ūkyje užmuštų kiekvienos kategorijos kiaulių skaičius,

— epidemiologinis ryšys tarp klasikinio kiaulių maro protrūkio ar atvejo ir kiekvieno kontaktinio ūkio, arba priežastys, paskatinusios kiekviename įtariamame ūkyje įtarti klasikinį kiaulių marą,

— laboratorinių tyrimų, atliktų paėmus dar ūkiuose esančių kiaulių ir jau užmuštų kiaulių mėginius, rezultatai.

Jei kontaktinių ūkių kiaulės nebuvo užmuštos, turi būti pateikti šio sprendimo motyvai.

▼B

II PRIEDAS

Valymo ir dezinfekavimo principai ir procedūros

1. Bendrieji principai ir procedūros:

   a) valymo ir dezinfekavimo operacijos, o prireikus ir graužikų bei vabzdžių naikinimo priemonės vykdomos oficialiai prižiūrint ir laikantis oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų;

   b) naudotinos dezinfekcijos priemonės ir jų koncentracijos turi būti oficialiai kompetentingos institucijos patvirtintos, siekiant užtikrinti klasikinio kiaulių maro viruso sunaikinimą;

   c) prieš naudojant turi būti patikrintas dezinfekcijos priemonių aktyvumas, kadangi dėl ilgesnio laikymo tam tikrų dezinfekcijos priemonių aktyvumas gali būti sumažėjęs;

   d) dezinfekcijos priemonės ir dezinfekavimo procedūros turi būti pasirenkamos atsižvelgiant į dezinfekuotinų patalpų, transporto priemonių ir objektų pobūdį;

   e) riebalų šalinimo medžiagų ir dezinfekcijos priemonių naudojimo sąlygos turi užtikrinti, kad nesumažės jų veiksmingumas. Ypač būtina laikytis gamintojo nurodytų techninių parametrų, pvz., spaudimo, minimalios temperatūros ir būtino taikymo laiko;

   f) nepriklausomai nuo naudojamos dezinfekcijos priemonės, turi būti taikomos šios bendrosios taisyklės:

      — pakratai, šiukšlės ir išmatos visiškai pamerkiamos dezinfekcijos priemonėje,

      — pagrindas, grindys, rampos ir sienos nuplaunamos bei išvalomos šepečiu ir grandikliu po to, kai išnešama arba, jei įmanoma, išmontuojama aparatūra ar įrenginiai, kad netrukdytų valyti ir dezinfekuoti,

      — po to minimalų gamintojo nurodymuose nustatytą laiką vėl naudojama dezinfekcinė priemonė,

      — valymui panaudotas vanduo šalinamas taip, kad būtų išvengta viruso išplitimo pavojaus, laikantis oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų;

   g) plaunant skysčiais stipria srove, būtina išvengti naujo anksčiau nuvalytų dalių užteršimo;

   h) aparatūra, įrenginiai, daiktai arba skyriai, kurie gali būti užkrėsti, turi būti valomi, dezinfekuojami arba sunaikinami;

   i) po dezinfekavimo būtina išvengti naujo užteršimo;

   j) pagal šią direktyvą reikalaujamas valymas bei dezinfekavimas turi būti užregistruoti ūkio dokumentuose arba transporto priemonių registre ir tada, kai reikalaujama oficialaus patvirtinimo, patvirtinti prižiūrinčio oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo.

2. Specialiosios užkrėstų ūkių valymo ir dezinfekavimo nuostatos:

   a) parengiamasis valymas ir dezinfekavimas:

      — užmušant gyvūnus turi būti imamasi visų būtinų priemonių, leidžiančių išvengti klasikinio kiaulių maro viruso išsisklaidymo arba jį sumažinti. Šias priemones, be kita ko, sudaro laikinų dezinfekavimo įrenginių instaliavimas, aprūpinimas apsauginiais drabužiais bei dušais, panaudotų įrenginių, instrumentų ir įtaisų nukenksminimas ir laikinas ventiliavimo sistemos, atjungiant energiją, sustabdymas,

      — užmuštų gyvūnų skerdenos turi būti išpurkštos dezinfekcijos priemonėmis,

      — jei skerdenas būtina išvežti iš ūkio perdirbti, jos turi būti vežamos uždengtuose ir nutekėjimams atspariuose konteineriuose,

      — vos tik išvežus kiaulių skerdenas perdirbti, ūkio dalys, kuriose šie gyvūnai buvo laikomi, ir visos kitų pastatų, kiemų ir kt. objektų dalys, užterštos užmušant, skerdžiant gyvūnus ar atliekant jų skerdenų patikrinimą *post-mortem*, turi būti išpurkštos dezinfekcijos priemonėmis, kurių naudojimas patvirtintas pagal 12 straipsnį,

▼B

— visi audiniai arba kraujas, išsipylę skerdžiant ar atliekant skerdenų patikrinimą *post-mortem* ir tada, kai yra labai užteršti pastatai, kiemai, indai ir t.t., turi būti atsargiai surinkti ir perdirbti kartu su skerdenomis,

— panaudota dezinfekcijos priemonė turi būti paliekama ant išdezinfekuoto paviršiaus ne mažiau kaip 24 valandas;

b) galutinis valymas ir dezinfekavimas:

— mėšlas ir panaudoti pakratai turi būti pašalinti ir apdoroti taip, kaip nurodyta 3 punkto a papunktyje,

— riebalai ir nešvarumai nuo visų paviršių nuvalomi riebalų šalinimo agentais, o paviršiai nuplaunami vandeniu,

— nuplovus vandeniu, paviršiai vėl purškiami dezinfekcijos priemone,

— po septynių dienų patalpos nuvalomos riebalų šalinimo medžiaga, nuplaunamos vandeniu, išpurškiamos dezinfekcijos priemone ir vėl nuplaunamos vandeniu.

3. Užkrėstų pakratų, mėšlo ir srutų dezinfekavimas:

a) mėšlas ir panaudoti pakratai turi būti sukrauti į krūvas, išpurkšti dezinfekcijos medžiaga ir ne mažiau kaip 42 valandoms palikti arba sunaikinti sudeginant arba užkasant;

b) po to, kai paskutinį kartą buvo pridėta infekcinės medžiagos, srutas būtina palaikyti ne mažiau kaip 42 dienas, nebent kompetentinga institucija leistų trumpiau laikyti tas srutas, kurios prieš buvo apdorotos laikantis oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo nurodymų, užtikrinančių viruso sunaikinimą.

4. Tačiau nukrypstant nuo 1 ir 2 punktų, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į ūkio tipą ir klimato sąlygas, ūkiams po atviru dangumi gali nustatyti konkrečias valymo bei dezinfekavimo procedūras.

▼B

III PRIEDAS

Nacionalinių klasikinio kiaulių maro laboratorijų sąrašas ir pareigos

▼M1

1. Nacionalinės klasikinio kiaulių maro laboratorijos:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт„Проф. д-р Георги Павлов“, Национална референтна лаборатория„Класическа и африканска чума свине“, бул. „Пенчо Славейков“ 15, София 1606 (Nacionalinis diagnostinių veterinarijos mokslinių tyrimų institutas „Prof. Dr. Georgi Pavlov“, Nacionalinė etaloninė laboratorija klasikiniam kiaulių marui ir afrikiniam kiaulių marui, 15 Pencho Slaveykov Blvd., 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
CZ	State Veterinary Institute Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald-Insel Riems Tel.: +49 383 51-7-0 Fax: +49 383 51-7-151
DK	Danish Institute for Food and Veterinary Research, Dpt. of Virology, Lindholm, DK-4771 Kalvehave
EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es

▼M1

FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22440 Ploufragan
GB	Veterinary Laboratories Agency New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK Tel. (44-1932) 341111 Fax (44-1932) 347046
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel 2106010903
HU	Országos Állategészségügyi Intézet (Central Veterinary Institute) H-1581 Budapest 146., Pf. 2. Tel.: +36-1-460-6300, +36-1-460-6317 Fax: +36-1-222-60-70
IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius
LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	Nacionālais diagnostikas centrs (National Diagnostic Centre) Lejupes iela 3, Rīga, LV-1076 Tel.: +371 7620526 Fax: +371 7620434 E-mail: ndc@ndc.gov.lv
MT	Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Addlestone, Weybridge Surrey KT15 3NB, UK. Tel.: +44 1932 341111 Fax: +44. 1932 347046

▼M1

NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 P-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic şi Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 Codul 050557, Bucureşti
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Nacionalinės klasikinio kiaulių maro laboratorijos turi užtikrinti, kad kiekvienoje valstybėje narėje laboratoriniai tyrimai klasikiniam kiaulių marui ir atskirto viruso genetiniam tipui nustatyti, būtų atliekami remiantis diagnostikos vadovu. Tam tikslui jos gali sudaryti specialius susitarimus su Bendrijos etalonine laboratorija arba su kitomis nacionalinėmis laboratorijomis.

3. Kiekvienos valstybės narės nacionalinė klasikinio kiaulių maro laboratorija yra atsakinga už standartų ir diagnostikos metodų kiekvienoje tos valstybės narės klasikinio kiaulių maro diagnostikos laboratorijoje derinimą. Tam tikslui:

   a) jos gali aprūpinti atskiras laboratorijas diagnostikos reagentais;

   b) jos turi kontroliuoti visų toje valstybėje narėje naudojamų diagnostikos reagentų kokybę;

   c) jos turi periodiškai organizuoti lyginamuosius tyrimus;

   d) jos turi saugoti klasikinio kiaulių maro virusus, atskirtus toje valstybėje narėje patvirtinus šios ligos atvejus ir protrūkius.

▼B

IV PRIEDAS

Klasikinio kiaulių maro Bendrijos etaloninė laboratorija

1. Klasikinio kiaulių maro Bendrijos etaloninė laboratorija yra Institut für Virologie, der Tierärztlichen Hochschule Hannover, Bünteweg 17, D-30559 Hannover, Vokietija.

2. Klasikinio kiaulių maro Bendrijos etaloninės laboratorijos funkcijos ir pareigos yra šios:

   a) pasikonsultavus su Komisija, derinti valstybėse narėse taikomus metodus klasikiniam kiaulių marui diagnozuoti, ypač:

      — saugoti ir tiekti diagnozuojant būtiną ląstelių kultūrą,

      — skirstyti pagal rūšis, saugoti bei tiekti serologiniams tyrimams klasikinio kiaulių maro viruso štamus ir ruošti antiserumus,

      — tiekti nacionalinėms laboratorijoms standartinius serumus, jungtinius serumus ir kitus etaloninius reagentus, siekiant standartizuoti valstybėse narėse atliekamus tyrimus ir naudojami reagentus,

      — rinkti ir laikyti klasikinio kiaulių maro virusų kolekciją,

      — periodiškai organizuoti Bendrijos diagnostikos procedūrų palyginamuosius tyrimus,

      — rinkti ir lyginti duomenis bei informaciją apie taikomus diagnozės metodus ir atliekamų tyrimų rezultatus,

      — pačiais naujausiais turimais metodais apibūdinti atskirtus virusus, kad būtų galima greičiau suvokti klasikinio kiaulių maro epizootinį mastą,

      — neatsilikti nuo pasaulinio masto laimėjimų klasikinio kiaulių maro priežiūros, epizootikos ir prevencijos srityse,

      — samdyti klasikinį kiaulių marą sukeliančio viruso ir kitų panašių virusų ekspertus, kad būtų galima greitai atlikti diferencinę diagnostiką,

      — įgyti išsamių žinių apie veterinarinės imunologijos produktų ruošimą ir naudojimą, kad būtų galima išnaikinti bei kontroliuoti klasikinio kiaulių maro virusą;

   b) organizuoti ekspertų mokymą bei papildomus kursus laboratorinės diagnostikos tema, kad būtų suderinti diagnostikos metodai;

   c) turėti apmokytus darbuotojus, kurie dirbtų Bendrijoje susiklosčius kritinei padėčiai;

   d) atlikti mokslinius tyrimus ir, kai tik įmanoma, derinti mokslo tiriamąją veiklą, kuria siekiama pagerinti klasikinio kiaulių maro kontrolę.

▼B

V PRIEDAS

Pagrindiniai kriterijai ir rizikos veiksniai, į kuriuos būtina atsižvelgti, priimant sprendimą kontaktiniuose ūkiuose išskersti kiaules

Kriterijai	Sprendimas	
	Skersti	Neskersti
Klinikiniai požymiai, leidžiantys įtarti klasikinį kiaulių marą kontaktiniuose ūkiuose	Taip	Ne
Kiaulių išvežimas iš protrūkio židinio į kontaktinius ūkius po to, kai į užkrėstą ūkį galėjo patekti virusas	Taip	Ne
Kontaktinis ūkis yra didelio kiaulių tankumo teritorijoje	Taip	Ne
Galimas viruso išplitimas iš protrūkio židinio prieš tai, kai buvo pradėtos taikyti likvidavimo priemonės	Masiškas arba nežinoma	Ribotas
Kontaktiniai ūkiai yra 500 metrų ([1]) teritorijoje nuo protrūkio židinio	Taip	Ne
Nedidelis atstumas nuo kontaktinių ūkių iki daugiau kaip vieno protrūkio židinio	Taip	Ne
Protrūkio židinyje ir (arba) kontaktiniuose ūkiuose esančių kiaulių skaičius	Didelis	Nedidelis

([1]) Teritorijoms, kuriose kiaulių tankumas yra didelis, turi būti nustatytas didesnis atstumas.

▼B

VI PRIEDAS

Pagrindiniai kriterijai ir rizikos veiksniai, į kuriuos būtina atsižvelgti, priimant sprendimą dėl neatidėliotino skiepijimo kiaulių ūkiuose

Kriterijai	Sprendimas	
	Skiepyti	Neskiepyti
Per ankstesnes 10–20 dienų kilusių protrūkių skaičius/dažnumo kreivė	Didelis/sparčiai kylanti	Nedidelis/lėtai kylanti
Ūkiai yra teritorijoje, kurioje dėl didelio kiaulių tankumo galima skiepyti	Taip	Ne
Kitiems dviem ar daugiau mėnesių šioje teritorijoje prognozuojami protrūkiai	Labai tikėtina	Mažai tikėtina
Perdirbimo galimybių stygius	Taip	Ne

▼B

VII PRIEDAS

Nenumatytų atvejų planams taikomi kriterijai ir reikalavimai

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nenumatytų atvejų planai atitiktų bent jau šiuos kriterijus ir reikalavimus:

a) į juos turi būti įtraukta nuostata, užtikrinanti teisinius įgaliojimus, būtinus įgyvendinant nenumatytų atvejų planus ir suteikiančius galimybę greitai ir veiksmingai likviduoti ligą;

b) kad būtų galima taikyti visus kovos prieš klasikinio kiaulių maro epizootiją būdus, juose turi būti numatyta galimybė naudotis nenumatytiems atvejams skirtais fondais, biudžetinėmis ir finansinėmis lėšomis;

c) juose turi būti nustatyta vadovavimo grandinė, užtikrinanti greitą ir veiksmingą sprendimų dėl ligos epizootijos priėmimo tvarką. Prireikus šiai grandinei turėtų vadovauti pagrindinis sprendimų priėmimo padalinys, atsakingas už vadovavimą visoms kovos prieš ligos epizootiją strategijoms. Veterinarinių tarnybų direktorius turi būti to padalinio narys ir palaikyti ryšius tarp pagrindinio sprendimų priėmimo padalinio ir 23 straipsnyje numatyto nacionalinio ligos kontrolės centro;

d) juose turi būti numatyti atitinkami lėšų šaltiniai, kuriais būtų galima pasinaudoti ir taip užtikrinti greitą bei veiksmingą kampaniją, įskaitant laboratorijos darbuotojus, įrangą ir infrastruktūrą;

e) turi būti pateikta instrukcijų knyga. Joje turi būti pateiktas visapusiškas ir išsamus visų procedūrų praktinis aprašas, nurodymai ir priemonės, taikomos kilus klasikinio kiaulių maro protrūkiui;

f) prireikus turi būti pateikti išsamūs neatidėliotino skiepijimo planai;

g) darbuotojai privalo periodiškai dalyvauti:

   i) mokymo kursuose, kurių temos yra ligos požymiai, epidemiologinės apklausos ir kova su klasikiniu kiaulių maru;

   ii) ne mažiau kaip kartą per metus organizuojamose pavojaus skelbimo pratybose;

   iii) mokymo kursuose, kuriuose mokoma informacijos perdavimo būdų, kad būtų galima organizuoti institucijoms, ūkininkams bei veterinarijos gydytojams skirtas su epizootijos progresavimu susijusias informacines kampanijas.

▼B

VIII PRIEDAS

A dalis

Direktyva 80/217/EEB ir vėlesni ją iš dalies pakeičiantys dokumentai

(Nurodyti 28 straipsnyje)

Direktyva 80/1101/EEB ([1])	
Direktyva 80/1274/EEB ([2])	tik 2 straipsnis
Direktyva 81/476/EEB ([3])	tik dėl nuorodų, padarytų Direktyvos 80/217/EEB 1 ir 2 straipsniuose
Direktyva 84/645/EEB ([4])	
Direktyva 85/586/EEB ([5])	tik dėl nuorodų, padarytų Direktyvos 80/217/EEB 5 straipsnyje
Direktyva 87/486/EEB ([6])	
Direktyva 91/685/EEB ([7])	
Sprendimas 93/384/EEB ([8])	

([1]) OL L 325, 1980 12 1, p. 17.
([2]) OL L 375, 1980 12 31, p. 75.
([3]) OL L 186, 1981 7 8, p. 20.
([4]) OL L 339, 1984 12 27, p. 33.
([5]) OL L 372, 1985 12 31, p. 44.
([6]) OL L 280, 1987 10 3, p. 21.
([7]) OL L 377, 1991 12 31, p. 1.
([8]) OL L 166, 1993 7 8, p. 34.

▼B

B dalis

Perkėlimo į nacionalinius teisės aktus paskutiniai terminai

Direktyva	Perkėlimo paskutinis terminas
80/217/EEB	1981 m. liepos 1 d.
80/1101/EEB	
80/1274/EEB	1981 m. liepos 1 d.
81/476/EEB	
84/645/EEB	1985 m. kovo 31 d.
85/586/EEB	1986 m. sausio 1 d.
87/486/EEB	1987 m. gruodžio 31 d.
91/685/EEB	1992 m. liepos 1 d.

▼B

IX PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Direktyva	Direktyva 80/217/EEB
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio a, b, e, f, m, n, o ir q punktai	2 straipsnio a, e, g, h, i, j k ir m punktai
2 straipsnio c, d, g, h, i, j, k, l, p, r, s, t, u, v ir w punktai	–
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnis
3 straipsnio 2 ir 3 dalys	12 straipsnis
4 straipsnio 1 ir 2 dalys	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 3 dalis	–
4 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 1 dalies a, c, d, f, g ir i straipsniai	5 straipsnio 1 dalis, išskyrus septintą įtrauką
5 straipsnio 1 dalies b, e, h straipsniai ir 2 dalis	–
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnio 1 ir 2 dalių pirmos pastraipos	5 straipsnio 2 dalis, 10 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 2 dalies antra pastraipa ir 3 dalis	–
8 straipsnio pirma pastraipa ir antros pastraipos b punktas	–
8 straipsnis, išskyrus anksčiau minėtą pastraipą ir punktą	7 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	9 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	–
9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys	9 straipsnio 2, 3 ir 10 dalys
10 straipsnio 1 dalis, išskyrus g ir h punktus, 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 4 dalis
10 straipsnio 1 dalies g ir h punktai	–
10 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 1 ir 2 dalys	9 straipsnio 6 dalis
11 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 7 dalis
12 straipsnio 1 dalis	12 straipsnis
12 straipsnio 2 dalis	–
13 straipsnis, išskyrus 1 dalies b punktą	5 straipsnio 1 dalies 7 įtrauka
13 straipsnio 2 dalies b punktas	–
14 straipsnis	–
15 straipsnio 1 dalis	6a straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 2 dalies a ir b punktų penktos ir aštuntos įtraukos	–
15 straipsnio 2 dalies b punktas, išskyrus jo penktą ir aštuntą įtraukas	6a straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 2 dalies c punktas	6a straipsnio 2 dalies a punktas
15 straipsnio 2 dalies d punktas ir 3 dalis	–

▼B

Direktyva	Direktyva 80/217/EEB
16 straipsnio 1 dalis, išskyrus 4 pastraipą, ir 2 dalis	6a straipsnio 3 ir 4 dalys
16 straipsnio 3 dalies b, c, g, j, k, l ir n punktai	6a straipsnio 5 dalis
16 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa, 3 dalies a, d, e, f, h, i, m, o, p, q punktai ir 4 dalis	–
17 straipsnio 1 ir 2 dalys	11 straipsnis
17 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	–
18 straipsnis	14 straipsnio 1 dalies a bei c punktai ir 5 dalis
19 straipsnio 1, 3 dalys, išskyrus h ir i punktus, 4 dalis, išskyrus c punktą, 5 dalis ir 6 dalis, išskyrus b punktą	14 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys
19 straipsnio 2, dalis, 3 dalies h ir i punktai, 4 dalies c punktas, 6 dalies b punktas, 7, 8 ir 9 dalys	—
20 straipsnis	—
21 straipsnis	14a straipsnis
22 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	14b straipsnio 1, 2 ir 4 dalys
23 straipsnis	–
24 straipsnis	–
26 straipsnis	16 straipsnis
27 straipsnis	16a straipsnis
28 straipsnis	–
29 straipsnis	–
30 straipsnis	–
31 straipsnis	–
32 straipsnis	20 straipsnis
I priedas	–
II priedo 1 punktas, antro punkto pirma bei antra įtraukos ir 3 punkto b papunktis	–
II priedo 2 punktas, išskyrus pirmą bei antrą įtraukas ir 3 punkto b priedas	V priedas
III priedo 1 ir 3 punktai	II priedas
III priedo 2 punktas	–
IV priedas	VI priedas
V priedas	–
VI priedas	–
VII priedas	–